EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 12.2.2020
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o správní spolupráci v oblasti daní (kodifikované znění)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. V souvislosti s konceptem „Evropa občanů“ přikládá Komise značnou důležitost zjednodušení a přehlednějšímu uspořádání práva Unie, aby se stalo srozumitelnějším a přístupnějším pro občany, kteří tak mohou lépe uplatňovat jednotlivá práva, která jim právo Unie přiznává.

   Tohoto cíle nelze dosáhnout, dokud zůstanou jednotlivá ustanovení, která byla několikrát a často podstatným způsobem změněna, roztroušena jak v původním předpisu, tak v pozdějších pozměňujících aktech. Je proto nutno vynaložit značné úsilí při vyhledávání a porovnávání jednotlivých předpisů, aby bylo možno nalézt právě platná ustanovení.

   Z tohoto důvodu je rovněž kodifikace často měněné právní úpravy nutná pro zachování její srozumitelnosti a transparentnosti.

2. Komise svým rozhodnutím ze dne 1. dubna 1987[1] uložila svým útvarům, aby přistoupily ke kodifikaci jakéhokoli předpisu nejpozději po jeho desáté změně, přičemž zdůraznila, že se jedná o minimální pravidlo a jednotlivé útvary by se měly v zájmu srozumitelnosti a přehlednosti předpisů snažit kodifikovat akty, za něž nesou odpovědnost, i v kratších intervalech.

3. Závěry předsednictví Evropské rady z Edinburghu (prosinec 1992) toto potvrdily[2] a zdůraznily význam kodifikace, neboť kodifikace skýtá právní jistotu ohledně otázky, která právní norma se v určitém okamžiku použije na danou situaci.

   Kodifikace musí proběhnout v plném souladu s obvyklým postupem přijímání aktů Unie.

   Jelikož v aktech podrobených kodifikaci nemohou být prováděny žádné věcné změny, Evropský parlament, Rada a Komise se prostřednictvím interinstitucionální dohody ze dne 20. prosince 1994 dohodly na zkráceném postupu pro rychlé přijímání kodifikovaných aktů.

4. Účelem tohoto návrhu je provedení kodifikace směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS[3]. Nová směrnice nahradí různé akty, které jsou do ní začleněny[4]; zcela zachovává jejich obsah, a omezuje se tak pouze na jejich spojení a zapracování pouze takových formálních změn, které vyžaduje samotná kodifikace.

5. Tento kodifikační návrh byl vypracován na základě předchozího konsolidovaného znění směrnice 2011/16/EU a jejích následných změn vyhotoveného ve 23 úředních jazycích Úřadem pro publikace Evropské unie pomocí systému pro zpracování dat. V případech, že bylo změněno číslování článků, je vztah mezi dřívějším a novým číslováním uveden ve srovnávací tabulce uvedené v příloze VI kodifikovaného znění směrnice.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Viz příloha 3 části A uvedených závěrů.
3 Zařazeno do legislativního programu pro 2019.
4 Viz příloha V tohoto návrhu.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

2020/0022 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o správní spolupráci v oblasti daní (kodifikované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 113 a 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[5],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

↓

(1) Směrnice Rady 2011/16/EU[6] byla několikrát podstatně změněna[7]. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedená směrnice měla být kodifikována.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 3 (přizpůsobený)

(2) ⌦ Tato směrnice ⌫ by měla členským státům ⌦ umožnit ⌫ účinně spolupracovat na mezinárodní úrovni na odstranění nepříznivých důsledků rostoucí globalizace pro vnitřní trh.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 6 (přizpůsobený)

(3) ⌦ Tato směrnice ⌫ by se měla vztahovat na přímé daně a na ty nepřímé daně, jež dosud nejsou upraveny jinými právními předpisy Unie. Za vhodný nástroj účinné správní spolupráce k tomuto účelu je považována tato směrnice.

[5] Úř. věst. C […], […], s. […].

[6] Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

[7] Viz příloha IV.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 7 (přizpůsobený)

(4) Tato směrnice stanoví ⌦ jasná ⌫ a ⌦ přesná ⌫ pravidla správní spolupráce mezi členskými státy ⌦ a zajišťuje ⌫, zejména co do výměny informací, ⌦ široký rozsah správní spolupráce mezi členskými státy ⌫. ⌦ Jasná ⌫ pravidla by také měla zejména umožnit zahrnout do své působnosti všechny právnické i fyzické osoby v Unii při zohlednění neustále rostoucí rozmanitosti právních uspořádání, jako jsou nejen tradiční svěřenství, nadace a investiční fondy, ale i veškeré nové nástroje vytvořené daňovými poplatníky v členských státech.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(5) Měl by existovat ⌦ přímý ⌫ styk mezi místními nebo celostátními orgány členských států pověřenými správní spoluprací, přičemž pravidlem by měla být komunikace mezi ústředními kontaktními místy. Nedostatek přímých kontaktů má za následek neefektivnost, nedostatečné využívání nástrojů správní spolupráce a průtahy v komunikaci. ⌦ Za účelem zajištění efektivní a rychlé ⌫ spolupráce by tedy měl mezi orgány ⌦ probíhat přímý styk ⌫. Pravomoci kontaktních útvarů by měly vymezovat vnitrostátní předpisy jednotlivých členských států.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 9 (přizpůsobený)

(6) Členské státy by si na žádost jiného členského státu měly navzájem vyměňovat informace o jednotlivých případech a měly by provádět šetření nezbytná k získání těchto informací. Smyslem ⌦ kritéria ⌫ „předpokládaného významu“ je stanovit výměnu informací v daňových otázkách v co nejširším rozsahu a současně upřesnit, že členské státy nemohou zcela libovolně podnikat kroky za účelem shromáždění informací nebo požadovat informace, které pravděpodobně nejsou významné pro daňové záležitosti daného poplatníka. Přestože článek 24 této směrnice obsahuje procesní požadavky, je třeba tato ustanovení vykládat volně, aby nebránila účinné výměně informací.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 1 (přizpůsobený)

(7) Problémy způsobené přeshraničními daňovými podvody a úniky výrazně narostly a dostaly se do středu pozornosti v Unii i ve světě. Neoznámené a nezdaněné příjmy značně snižují daňové příjmy členských států. Proto je nutné ⌦ zajistit ⌫ účinnost a efektivnost výběru daní. ⌦ Rovněž výrazně narostly problémy způsobené přeshraničním vyhýbáním se daňové povinnosti, agresivním daňovým plánováním a škodlivou daňovou soutěží. To pak celkově brání členským státům v uplatňování daňových politik podporujících růst. ⌫ Automatická výměna informací představuje v tomto ohledu významný nástroj, a ⌦ měla by proto být ⌫ důsledně ⌦ prosazována ⌫ jako budoucí evropský a mezinárodní standard pro transparentnost a výměnu informací v daňové oblasti.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 2 (přizpůsobený)

(8) Význam automatické výměny informací jakožto prostředku pro boj proti přeshraničním daňovým podvodům a únikům byl uznán také na mezinárodní úrovni (G20 a G8). V návaznosti na jednání, která proběhla mezi Spojenými státy americkými a dalšími zeměmi, včetně všech členských států, o dvoustranných dohodách o automatické výměně informací k provedení zákona Spojených států amerických o podávání informací o zahraničních účtech pro daňové účely (obecně známého jako „FATCA“ – Foreign Account Tax Compliance Act), pověřila skupina G20 Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), aby na základě uvedených dohod vypracovala jednotný globální standard pro automatickou výměnu informací v daňové oblasti.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 4 (přizpůsobený)

(9) V ⌦ roce ⌫ 2014 vydala OECD ⌦ jednotlivé ⌫ prvky globálního standardu pro automatickou výměnu informací o finančních účtech v daňové oblasti, ⌦ zejména ⌫ modelovou dohodu příslušných orgánů, společný standard pro oznamování ⌦ (Common Reporting Standard, dále jen „CRS“) ⌫, komentáře k modelové dohodě příslušných orgánů a společnému standardu pro oznamování, jakož i informačně technologické podmínky pro uplatňování globálního standardu. Celý globální standard potvrdili ministři financí a guvernéři centrálních bank skupiny G20 v září 2014.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 5 (přizpůsobený)

(10) ⌦ Tato ⌫ směrnice ⌦ by rovněž měla ⌫ stanovit povinnou automatickou výměnu informací mezi členskými státy u konkrétních kategorií příjmu a majetku, které daňoví poplatníci drží v jiných členských státech než ve státě, v němž jsou rezidenty. ⌦ Měla by být založena na přístupu spočívajícím v postupném posilování ⌫ automatické výměny informací postupným rozšiřováním o nové kategorie příjmu a majetku.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 9 (přizpůsobený)

(11) Za účelem minimalizace nákladů a administrativní zátěže pro ⌦ orgány ⌫ daňové správy i hospodářské subjekty je rovněž nutné zajistit, aby ⌦ rozsah ⌫ automatické výměny ⌦ finančních ⌫ informací v rámci Unie byl v souladu s mezinárodním vývojem. K dosažení tohoto cíle by členské státy měly vyžadovat, aby jejich *finanční instituce* uplatňovaly pravidla oznamování a náležité péče, která jsou v plném souladu s pravidly obsaženými ⌦ v CRS ⌫ vypracovaném OECD. ⌦ Povinná automatická výměna informací ⌫ by ⌦ se ⌫ navíc měla ⌦ vztahovat ⌫ na tytéž informace jako modelová dohoda příslušných orgánů a ⌦ CRS ⌫, které vypracovala OECD. Každý členský stát ⌦ by ⌫ měl ⌦ mít ⌫ pouze jeden seznam vnitrostátně určených *neoznamujících finančních institucí* a *vyňatých účtů*, který by

⌦ měl používat ⌫ při uplatňování této směrnice i při uplatňování jiných dohod provádějících globální standard.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 10 (přizpůsobený)

(12) Kategorie *oznamujících finančních institucí* a *oznamovaných účtů*, na něž se vztahuje tato směrnice, *jsou* vymezeny tak, aby omezovaly možnosti daňových poplatníků vyhnout se oznamování tím, že majetek přesunou do *finančních institucí* nebo jej investují do finančních produktů nespadajících do oblasti působnosti této směrnice. Z oblasti působnosti této směrnice by měly být však vyňaty některé *finanční instituce* a finanční účty, u nichž je nízké riziko, že budou použity k daňovému úniku. Prahové hodnoty by neměly být obecně do této směrnice začleněny, neboť rozdělením účtů mezi různé *finanční instituce* by je bylo možné snadno obejít. Za účelem řešení situací, kdy se daňový poplatník snaží skrýt kapitál, který je sám o sobě příjmem nebo majetkem, z něhož nebyla odvedena daň, by se finanční informace, které jsou předmětem oznamovací povinnosti a výměny, měly týkat nejen všech příslušných příjmů (úroků, dividend a obdobných typů příjmů), ale také zůstatků na účtech a výnosů z prodeje *finančního majetku*. Zpracování informací podle této směrnice je proto nezbytné a přiměřené k tomu, aby byly orgány ⌦ daňové správy ⌫ členských států schopny správně a jednoznačně určit dotčené daňové poplatníky a spravovat a vymáhat své daňové právní předpisy v přeshraničních situacích, odhadnout pravděpodobnost daňového úniku a vyhnout se zbytečnému dalšímu šetření.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 11

(13) *Oznamující finanční instituce* by mohly své informační povinnosti vůči jednotlivým *oznamovaným osobám* splnit tím, že budou postupovat podle podrobných pravidel komunikace, včetně četnosti komunikace, které jsou v souladu s vnitrostátním právem stanoveny v jejich vnitřních postupech.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 1 (přizpůsobený)

(14) Vydávání předběžných daňových rozhodnutí, která usnadňují důsledné a transparentní uplatňování práva, je běžnou praxí i v Unii. Vyjasnění daňového práva pro poplatníky poskytne jistotu pro podnikání, a tím může povzbudit investice a dodržování právních předpisů a mít pozitivní dopad na další rozvíjení jednotného trhu v Unii na základě zásad a svobod vycházejících ze Smluv. Rozhodnutí týkající se struktur motivovaných daněmi však v některých případech vedla k tomu, že vykonstruovaně vysoké částky příjmů byly mírně zdaněny v zemi vydávající, pozměňující nebo obnovující předběžné rozhodnutí, a ponechala vykonstruovaně nízké částky příjmu ke zdanění v jakýchkoli jiných zúčastněných zemích. Je tudíž třeba ⌦ zajistit vysokou míru ⌫ transparentnosti.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 7 (přizpůsobený)

(15) Daňoví poplatníci mají právo se na předběžné daňové rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžné posouzení převodních cen spoléhat například během daňových řízení nebo daňových kontrol za předpokladu, že skutečnosti, na kterých je uvedené rozhodnutí nebo posouzení založeno, byly předestřeny správně a že tito daňoví poplatníci plní podmínky daného rozhodnutí nebo posouzení.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(16) Členské státy ⌦ by ⌫ si ⌦ měly ⌫ informace vyměňovat bez ohledu na to, zda daňoví poplatníci ⌦ plní ⌫ podmínky předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžného posouzení převodních cen ⌦ , či nikoliv ⌫.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 10 (přizpůsobený)

~~(17)~~ V zájmu využití přínosů povinné automatické výměny informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen by měly být informace sděleny neprodleně po jejich vydání, změně nebo obnovení, a proto by měly být pro sdělování informací stanoveny pravidelné intervaly.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 11 (přizpůsobený)

(18) V zájmu právní jistoty je vhodné vyjmout za řady velmi přísných podmínek z povinné automatické výměny informace o dvoustranných nebo vícestranných předběžných posouzeních převodních cen se třetími zeměmi podle rámce stávajících mezinárodních smluv s těmito třetími zeměmi, pokud ustanovení dané smlouvy neumožňují předat informace obdržené v jejím rámci ⌦ zemi, která je ⌫ třetí stranou. V takových případech by však namísto toho měly být vyměňovány informace ⌦ uvedené ⌫ v čl. 9 odst. 5 týkající se žádostí, které vedly k vydání takových dvoustranných nebo vícestranných předběžných posouzení převodních cen. U informací, které mají být sděleny, by tudíž mělo být v těchto případech uvedeno, že jsou poskytovány na základě takové žádosti.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 13 (přizpůsobený)

(19) ⌦ V rámci ⌫ standardního formuláře pro povinnou automatickou výměnu informací ⌦ o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen ⌫ je vhodné zohlednit práci provedenou v rámci Fóra OECD o škodlivých daňových praktikách ⌦ v rámci ⌫ akčního plánu ⌦ proti erozi základu daně ⌫ a přesouvání zisku ⌦ (Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting, dále jen „akční plán BEPS“) ⌫. Je rovněž vhodné spolupracovat úzce

a koordinovaně s OECD, a to nejen v oblasti vývoje takového standardního formuláře pro povinnou automatickou výměnu informací. Konečným cílem by mělo být globální zajištění rovných podmínek, přičemž Unie by měla ⌦ převzít vedoucí úlohu a zasazovat se o široké pojetí rozsahu ⌫ automaticky vyměňovaných informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 14 (přizpůsobený)

(20) Členské státy by si měly vyměňovat základní informace, přičemž ⌦ určitý soubor ⌫ základních informací by měl být sdělován i Komisi. To by mělo Komisi umožnit kdykoli sledovat a vyhodnocovat účinné uplatňování povinné automatické výměny informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen. Informace obdržené Komisí by však neměly být používány pro žádné další účely. ⌦ Uvedené ⌫ sdělení ⌦ informací ⌫ by navíc nemělo zprostit členský stát jeho povinností ohlásit každou státní podporu Komisi.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 16 (přizpůsobený)

(21) V případě nutnosti by v návaznosti na fázi povinné automatické výměny informací ⌦ o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen ⌫ měl členský stát mít možnost dovolávat se článku 5, pokud jde o výměnu informací na základě žádosti o doplňující informace, včetně plného znění předběžných daňových rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžných posouzení převodních cen, od členského státu, který taková rozhodnutí nebo posouzení vydal.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 18

(22) Členské státy by měly přijmout veškerá přiměřená opatření nezbytná k tomu, aby odstranily veškeré překážky, které by mohly bránit účinné a co nejširší povinné automatické výměně informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 19 (přizpůsobený)

(23) Za účelem posílení efektivního využívání zdrojů, usnadnění výměny informací a ⌦ předejití tomu ⌫, aby každý z členských států musel ⌦ vyvíjet obdobná řešení ⌫ v oblasti svých systémů pro ukládání informací, by mělo být přijato zvláštní ustanovení o centrálním rejstříku přístupném všem členským státům a Komisi, kam by členské státy ⌦ měly ⌫ informace ⌦ vkládat ⌫ a ⌦ uchovávat ⌫ namísto jejich výměny prostřednictvím zabezpečené elektronické pošty.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 2 (přizpůsobený)

(24) Jelikož *skupiny nadnárodních podniků* působí v různých zemích, mají možnost dopouštět se praktik agresivního daňového plánování, které domácím společnostem k dispozici nejsou. Pokud tak *skupiny nadnárodních podniků* činí, mohou být čistě domácí společnosti, obvykle malé a střední podniky, obzvlášť zasaženy, neboť jejich daňové zatížení je vyšší než zatížení *skupin nadnárodních podniků*. Na druhé straně mohou všechny členské státy utrpět výpadky příjmů a existuje riziko, že ⌦ členské státy budou soutěžit v ⌫ přilákání *skupin nadnárodních podniků* tím, že jim nabídnou další daňové výhody.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 3 (přizpůsobený)

(25) Daňové orgány členských států potřebují komplexní a relevantní informace o skupinách nadnárodních podniků, pokud jde o jejich strukturu, politiky stanovování převodních cen a interní transakce v Unii i mimo ni. Tyto informace umožní daňovým orgánům reagovat na škodlivé daňové praktiky tím, že změní právní předpisy nebo provedou náležité posouzení rizik a daňové ⌦ kontroly ⌫, a určit, zda se společnosti dopustily praktik, v jejichž důsledku se uměle přesouvají podstatné částky příjmů do daňově zvýhodněných prostředí.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 4 (přizpůsobený)

(26) ⌦ Vysoká míra ⌫ transparentnosti vůči daňovým orgánům by mohla *skupinám nadnárodních podniků* poskytnout pobídku, aby zanechaly určitých praktik a platily svůj spravedlivý podíl daní v zemi, kde je dosahováno zisků. ⌦ Zajištění ⌫ transparentnosti pro *skupiny nadnárodních podniků* je proto podstatnou součástí řešení problému eroze základu daně a přesouvání zisku.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 5 (přizpůsobený)

(27) Usnesení Rady a zástupců vlád členských států o kodexu chování ohledně dokumentace v oblasti převodních cen mezi sdruženými podniky v Evropské unii (EU TPD)[8] stanoví pro *skupiny nadnárodních podniků* v Unii způsob, jak poskytovat daňovým orgánům informace o celosvětových obchodních operacích a politikách stanovování převodních cen (dále jen „základní dokumentace“) a informace o konkrétních transakcích místních subjektů (dále jen „místní dokumentace“). Usnesení o EU TPD však neobsahuje žádný mechanismus pro podání zprávy podle jednotlivých zemí.

[8] Usnesení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 27. června 2006 o kodexu chování ohledně dokumentace v oblasti převodních cen mezi sdruženými podniky v Evropské unii (Úř. věst. C 176, 28.7.2006, s. 1).

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 7 (přizpůsobený)

(28) V zájmu efektivnějšího využívání veřejných prostředků a snížení administrativní zátěže pro *skupiny nadnárodních podniků* by se ⌦ oznamovací ⌫ povinnost měla vztahovat pouze na *skupiny nadnárodních podniků* s ročními konsolidovanými výnosy skupiny nad určitou částku. Tato směrnice by měla zajistit, aby byly získávány a včas zpřístupňovány ⌦ orgánům daňové správy ⌫ v celé Unii stejné informace.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(29) V zájmu zajištění řádného fungování vnitřního trhu musí Unie zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi *skupinami nadnárodních podniků* z Unie a *skupinami nadnárodních podniků* ze třetích zemí, jejichž jeden nebo několik subjektů se nachází v Unii. Na oba typy skupin nadnárodních podniků by se tudíž měla vztahovat ⌦ oznamovací ⌫ povinnost. Aby však byl zajištěn hladký přechod, měly by členské státy ⌦ mít možnost odložit oznamovací povinnost o jeden rok ⌫ u *členských subjektů*, které jsou rezidenty v členském státě, ale nejsou *nejvyšším mateřským subjektem skupiny nadnárodních podniků* nebo jejich *zastupujícím mateřským subjektem*.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 12

(30) Povinná automatická výměna zpráv podle jednotlivých zemí mezi členskými státy by měla v každém případě zahrnovat sdělení vymezeného souboru základních informací, které by byly dostupné těm členským státům, v nichž na základě informací ze zprávy podle jednotlivých zemí jeden nebo více členských subjektů *skupiny nadnárodních podniků* buď je rezidentem pro daňové účely, nebo podléhá dani ve vztahu k činnosti prováděné prostřednictvím stálé provozovny *skupiny nadnárodních podniků*.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 13 (přizpůsobený)

(31) V zájmu minimalizace nákladů a administrativní zátěže pro ⌦ orgány daňové správy ⌫ i *skupiny nadnárodních podniků* je nezbytné stanovit pravidla, která jsou v souladu s mezinárodním vývojem, a pozitivně přispívat k jejich provádění. Dne 19. července 2013 zveřejnila OECD svůj akční plán BEPS, který představuje významnou iniciativu pro změnu stávajících mezinárodních daňových pravidel. Dne 5. října 2015 OECD předložila ⌦ své závěrečné zprávy, které ⌫ potvrdili ministři financí skupiny G20. Během zasedání ve dnech 15. a 16. listopadu 2015 potvrdili balíček OECD rovněž vrcholní představitelé skupiny G20.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 14 (přizpůsobený)

(32) Práce na opatření č. 13 akčního plánu BEPS vyústila v soubor standardů pro poskytování informací u *skupin nadnárodních podniků*, včetně základní dokumentace,

místní dokumentace a zprávy podle jednotlivých zemí. ⌦ Pravidla o zprávě ⌫ podle jednotlivých zemí ⌦ by ⌫ tedy ⌦ měla ⌫ zohledňovat standardy OECD.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 15 (přizpůsobený)

(33) V případě, že *členský subjekt* nemůže obdržet či získat všechny informace požadované ke splnění ⌦ oznamovací ⌫ povinnosti podle této směrnice, mohly by to členské státy považovat za známku potřeby posoudit vysoká rizika ve stanovování převodních cen a další rizika eroze základu daně a přesouvání zisku týkající se dotčené *skupiny nadnárodních podniků*.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 16 (přizpůsobený)

(34) Pokud některý členský stát ⌦ dospěje k závěru ⌫, že jiný členský stát soustavně neplní povinnost automaticky poskytovat zprávy podle jednotlivých zemí, měl by se snažit to konzultovat s tímto členským státem.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 17 (přizpůsobený)

(35) Činnost Unie v oblasti podávání zpráv podle jednotlivých zemí by i nadále měla zvláště zohledňovat budoucí vývoj na úrovni OECD. Při provádění této směrnice by členské státy měly používat závěrečnou zprávu z roku 2015 o opatření č. 13 ⌦ projektu ⌫ OECD/G20 v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku, vypracovanou OECD, jako zdroj objasnění nebo výkladu této směrnice a s cílem zajistit ⌦ jednotnost při ⌫ uplatňování napříč členskými státy.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 20 (přizpůsobený)

(36) Rozsah povinné výměny informací by proto měl ⌦ zahrnovat ⌫ automatickou výměnu informací o zprávě podle jednotlivých zemí.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 21 (přizpůsobený)

(37) Každoroční zpráva členských států Komisi podle článku 27 ⌦ této ⌫ směrnice by měla podrobně uvést rozsah místního podávání zpráv podle článku 10 a podle ⌦ bodu 1 ⌫ oddílu II přílohy III a seznam jurisdikcí, jejichž rezidenty jsou *nejvyšší mateřské subjekty členských subjektů* usazených v Unii, v nichž však nebyly podány nebo vyměněny úplné zprávy.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 3 (přizpůsobený)

(38) Vzhledem k tomu, že většina uspořádání, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, zasahuje do více než jedné jurisdikce ⌦ , je ⌫ automatická výměna informací mezi daňovými orgány ⌦ různých členských států ⌫ důležitá, aby se těmto orgánům poskytly potřebné informace s cílem umožnit jim přijmout opatření v případě, že zaznamenají agresivní daňové praktiky.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 4 (přizpůsobený)

(39) V prohlášení ze dne 13. května 2017 o boji proti daňovým trestným činům a jiným nezákonným finančním tokům přijatém skupinou G7 na Bari byla OECD požádána, aby zahájila jednání o možných způsobech, jak řešit problematiku uspořádání navržených k obcházení ⌦ oznamování ⌫ v rámci společného standardu pro oznamování nebo zaměřených na to, aby skutečným majitelům poskytovala úkryt pro jejich finance prostřednictvím netransparentních struktur, a aby současně také zvážila modelová pravidla povinného poskytování informací inspirovaná přístupem k uspořádáním navrženým k vyhýbání se daňovým povinnostem uvedeným ve zprávě týkající se opatření č. 12 akčního plánu BEPS.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 5 (přizpůsobený)

(40) Je třeba připomenout, jak někteří finanční zprostředkovatelé a jiní poskytovatelé daňového poradenství zřejmě aktivně pomáhali svým klientům v zatajování offshorových finančních prostředků.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 6 (přizpůsobený)

(41) Oznamování informací o přeshraničních uspořádáních, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, může účinně podpořit úsilí zaměřené na vytvoření prostředí spravedlivého zdaňování na vnitřním trhu. V tomto ohledu by ⌦ měla být stanovena ⌫ povinnost zprostředkovatelů informovat daňové orgány o určitých přeshraničních uspořádáních, která by mohla být potenciálně využita pro účely agresivního daňového plánování. ⌦ Na základě těchto oznámení by ⌫ daňové orgány, ⌦ měly sdílet ⌫ informace se svými protějšky v jiných členských státech. Taková rozhodnutí by také zvýšila efektivnost společného standardu pro oznamování. Kromě toho by bylo důležité poskytnout Komisi přístup k dostatečnému množství informací, aby mohla sledovat řádné fungování této směrnice. Takový přístup Komise k informacím nezbavuje členské státy povinnosti oznamovat jakoukoli státní podporu Komisi.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 7 (přizpůsobený)

(42) Uznává se, že oznamování přeshraničních uspořádání, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, by mělo větší šanci dosáhnout předpokládaného odrazujícího účinku, pokud by se příslušné informace dostaly k daňovým orgánům včas, jinými slovy dříve, než jsou tato uspořádání skutečně zavedena. Aby se usnadnila práce správních orgánů členských států, ⌦ měla ⌫ by se následná automatická výměna informací o těchto uspořádáních provádět každé čtvrtletí.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(43) V zájmu zajištění řádného fungování vnitřního trhu a zabránění mezerám v navrhovaném rámci pravidel by měla být oznamovací povinnost uložena všem subjektům, které jsou obvykle zapojeny do navrhování, uvádění na trh, organizování nebo řízení realizace přeshraniční transakce nebo série takových transakcí, které se mají oznamovat, a také těm, které poskytují pomoc nebo poradenství. Neměla by se přehlížet ani skutečnost, že v některých případech by oznamovací povinnost nebyla vymahatelná ve vztahu ke zprostředkovateli z důvodu zákonné profesní mlčenlivosti nebo proto, že zprostředkovatel neexistuje, jelikož daňový poplatník například navrhuje a realizuje určité schéma interně. Bylo by tudíž zásadní, aby za takových okolností daňové orgány neztratily možnost získávat informace o daňových uspořádáních, která potenciálně souvisí s agresivním daňovým plánováním. Oznamovací povinnost by proto bylo nezbytné přesunout na daňového poplatníka, který má v těchto případech z uvedeného uspořádání přínos.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 9

(44) Uspořádání agresivního daňového plánování se v průběhu let vyvíjela, jsou čím dál tím složitější a podléhají neustálým změnám a úpravám v reakci na obranná protiopatření daňových orgánů. Uváží-li se tato skutečnost, pak by spíše než vymezit pojem agresivního daňového plánování bylo účinnější usilovat o podchycení uspořádání, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, sestavením seznamu rysů a prvků transakcí, které jasně naznačují, že dochází k vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužívání daňového systému. Tyto náznaky jsou označovány jako „charakteristické znaky“.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 10 (přizpůsobený)

(45) Vzhledem k tomu, že hlavním cílem této směrnice o ⌦ oznamování ⌫ přeshraničních uspořádání, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, by mělo být zajištění řádného fungování vnitřního trhu, je důležité, aby se na úrovni Unie neregulovalo to, co překračuje rámec nezbytný pro dosažení těchto cílů. Právě

proto ⌦ by ⌫ se jakákoli společná pravidla ⌦ oznamování měla omezovat ⌫ na přeshraniční situace, tedy situace zahrnující buď více než jeden členský stát, nebo členský stát a třetí zemi. Za těchto okolností lze z důvodu potenciálního vlivu na fungování vnitřního trhu odůvodnit spíše nutnost přijmout společný soubor pravidel než ponechat řešení na vnitrostátní úrovni. ⌦ Členské státy mohou ⌫ přijmout další vnitrostátní opatření pro oznamování podobné povahy, avšak informace získané nad rámec toho, co je předmětem oznamování podle této směrnice, by neměly být automaticky sdělovány příslušným orgánům ostatních členských států. Tyto informace by mohly být vyměňovány na žádost nebo z vlastního podnětu v souladu s platnými pravidly.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 11 (přizpůsobený)

~~(46)~~ S přihlédnutím k tomu, že oznamovaná uspořádání by měla mít přeshraniční rozměr, bylo by důležité vyměňovat si příslušné informace s daňovými orgány v jiných členských státech s cílem zajistit maximální účinnost této směrnice v odrazování od postupů agresivního daňového plánování.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 13 (přizpůsobený)

(47) Za účelem minimalizace nákladů a administrativní zátěže pro ⌦ orgány ⌫ daňové správy i pro zprostředkovatele a v zájmu zajištění účinnosti této směrnice při odrazování od postupů agresivního daňového plánování by rozsah automatické výměny informací ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat, v rámci Unie měl být v souladu s mezinárodním vývojem. Měl by být ⌦ stanoven ⌫ specifický charakteristický znak, který by umožnil ⌦ zaměřit se na ⌫ uspořádání navržená s cílem obcházet oznamovací povinnost zahrnující automatickou výměnu informací. Pro účely tohoto charakteristického znaku by se mělo k dohodám o automatické výměně informací o finančních účtech v rámci společného standardu pro oznamování přistupovat stejně jako k oznamovacím povinnostem stanoveným v čl. 8 odst. 4 a v příloze I. Při provádění částí této směrnice týkajících se uspořádání pro obcházení společného standardu pro oznamování a uspořádání zahrnujících právnické osoby nebo právní uspořádání či jakékoli jiné obdobné struktury ⌦ mohou členské státy ⌫ využít výsledky práce OECD, konkrétně pak její modelová pravidla povinného poskytování informací za účelem řešení uspořádání pro vyhýbání se společnému standardu pro oznamování a neprůhledných offshorových struktur a komentář k těmto pravidlům, a to jako zdroj ⌦ objasnění ⌫ nebo výkladu, s cílem zajistit jednotnost při uplatňování napříč členskými státy v rozsahu, v jakém jsou tyto texty v souladu s právem Unie.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 14 (přizpůsobený)

(48) Přestože přímé daně zůstávají v pravomoci členských států, je výhradně pro účely jasného vymezení působnosti charakteristického znaku vztahujícího se na uspořádání

s přeshraničními transakcemi, která by měli podle ⌦ této ⌫ směrnice zprostředkovatelé nebo případně daňoví poplatníci oznamovat a o kterých by si měly příslušné orgány automaticky vyměňovat informace, vhodné odkázat na nulovou nebo téměř nulovou sazbu daně z příjmů právnických osob. Dále je vhodné připomenout, že na přeshraniční uspořádání agresivního daňového plánování, jejichž hlavním důvodem nebo jedním z hlavních důvodů je získání daňové výhody, která maří předmět nebo účel příslušného daňového práva, se vztahuje obecné pravidlo proti zneužívání uvedené v článku 6 směrnice Rady (EU) 2016/1164[9].

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 11 (přizpůsobený)

(49) Rovněž by měla být podporována výměna informací mezi členskými státy z vlastního podnětu.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 12

(50) Pro poskytování informací podle této směrnice by měly být stanoveny lhůty, aby bylo zajištěno, že tato výměna informací bude včasná, a tedy účinná.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 13

(51) Je důležité, aby zaměstnancům daňové správy jednoho členského státu byla povolena přítomnost na území jiného členského státu.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 14

(52) Jelikož daňová situace jedné nebo více osob povinných k dani usazených ve více členských státech představuje často společný nebo doplňující se zájem, mělo by být možné, aby dva nebo více členských států na základě vzájemné dohody a dobrovolně prováděly u těchto osob souběžné kontroly.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 15

(53) Vzhledem k tomu, že v některých členských státech existuje právní požadavek, aby byla daňovému poplatníku doručena rozhodnutí a opatření týkající se jeho daňové povinnosti, a vzhledem k potížím, jež z toho plynou pro daňové orgány, včetně případů, kdy se daňový poplatník přestěhuje do jiného členského státu, je žádoucí, aby za těchto okolností mohly daňové orgány požádat o spolupráci příslušné orgány členského státu, do něhož se daňový poplatník přestěhoval.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 15

(54) Nezbytným prvkem fungování účinného systému automatické výměny informací je zpětná vazba ze strany přijímajícího členského státu členskému státu posílajícímu

---

[9] Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

informace. Je proto vhodné zdůraznit, že příslušné orgány členských států by měly jednou ročně zasílat zpětnou vazbu o automatické výměně informací ostatním dotyčným členským státům. V praxi by tato povinná zpětná vazba měla být zajištěna dvoustraně dohodnutými mechanismy.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 17

(55) Spolupráce mezi členskými státy a Komisí je nezbytná k trvalému zkoumání postupů spolupráce a sdílení zkušeností a osvědčených postupů v posuzovaných oblastech.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 18 (přizpůsobený)

(56) Pro účinnost správní spolupráce je důležité, aby členský stát, který obdrží informace a dokumenty na základě této směrnice, je s výhradou omezení stanovených v této směrnici ⌦ mohl ⌫ použít rovněž k jiným účelům. Je rovněž důležité, aby členské státy mohly tyto informace předat za určitých podmínek třetí zemi.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 19

(57) Situace, ve kterých může dožádaný členský stát poskytnutí informací odmítnout, by měly být jasně vymezeny a omezeny s přihlédnutím k některým soukromým zájmům, které by měly být chráněny, a k veřejnému zájmu.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 20 (přizpůsobený)

(58) Členský stát by však neměl odmítnout předání informací z důvodu, že nemá na těchto informacích sám zájem, nebo proto, že ⌦ těmito informacemi disponuje ⌫ banka, jiná finanční instituce, určená osoba, zástupce nebo zmocněnec, anebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických práv k určité osobě.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 21

(59) Tato směrnice obsahuje minimální pravidla, a proto by se neměla dotýkat práva členských států navázat širší spolupráci s jinými členskými státy podle svých vnitrostátních právních předpisů nebo v rámci dvoustranných nebo mnohostranných smluv sjednaných s jinými členskými státy.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 22

(60) Je třeba rovněž objasnit, že pokud členský stát poskytuje třetí zemi širší spolupráci, než je stanoveno na základě této směrnice, neměl by odmítnout poskytování takovéto širší spolupráce ostatním členským státům, které si přejí zúčastnit se této vzájemné širší spolupráce.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 23

(61) Informace by měly být vyměňovány prostřednictvím standardizovaných formulářů, formátů a komunikačních kanálů.

↓ (EU) 2016/2258 bod odůvodnění 2 (přizpůsobený)

(62) Je-li *majitel účtu* zprostředkující strukturou, ⌦ měly by ⌫ *finanční instituce* tuto strukturu prozkoumat a identifikovat a oznámit její skutečné vlastníky. Tento důležitý prvek při uplatňování ⌦ této ⌫ směrnice ⌦ se ⌫ opírá o informace pro boj proti praní peněz získané na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849[10] za účelem identifikace skutečných vlastníků.

↓ (EU) 2016/2258 bod odůvodnění 3 (přizpůsobený)

(63) Za účelem zajištění účinného monitorování uplatňování postupů náležité péče stanovených v ⌦ této ⌫ směrnici ze strany *finančních institucí* musí mít daňové orgány přístup k informacím pro boj proti praní peněz. Bez tohoto přístupu by nemohly monitorovat, potvrzovat ani kontrolovat, zda *finanční instituce* řádně uplatňují ⌦ tuto ⌫ směrnici tím, že správně identifikují a hlásí skutečné vlastníky zprostředkujících struktur.

↓ (EU) 2016/2258 bod odůvodnění 4 (přizpůsobený)

(64) ⌦ Tato ⌫ směrnice zahrnuje i jiné výměny informací a formulářů pro účely správní spolupráce mezi členskými státy. Přístup k informacím pro boj proti praní peněz, ⌦ kterými disponují ⌫ subjekty podle směrnice (EU) 2015/849, v rámci správní spolupráce v oblasti daní by ⌦ měl zajistit ⌫, aby daňové orgány měly lepší předpoklady k plnění svých povinností podle ⌦ této ⌫ směrnice a k účinnějšímu boji proti daňovým únikům a daňovým podvodům.

↓ (EU) 2016/2258 bod odůvodnění 5 (přizpůsobený)

(65) Daňové orgány ⌦ by proto měly mít ⌫ přístup k informacím, postupům, dokumentům a mechanismům pro boj proti praní peněz, ⌦ aby ⌫ mohly plnit své povinnosti při monitorování řádného uplatňování ⌦ této ⌫ směrnice a bylo tak zabezpečeno fungování všech ⌦ forem ⌫ správní spolupráce ⌦ , které stanoví ⌫.

[10] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 24

(66) Je nutno vyhodnocovat účinnost správní spolupráce, zejména na základě statistických údajů.

↓ 2011/16/EU bod odůvodnění 27 (přizpůsobený)

(67) Na veškerou výměnu informací podle této směrnice se vztahují nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/679[11] a (EU) 2018/1725[12]. Je však vhodné ⌦ zvážit omezení některých ⌫ práv a povinností stanovených nařízením (EU) 2016/679, aby byly chráněny zájmy uvedené v čl. 23 odst. 1 písm. e) ⌦ uvedeného ⌫ nařízení. Tato omezení jsou nezbytná a přiměřená s přihlédnutím k potenciálním ztrátám příjmů členských států a k zásadnímu významu informací, na něž se vztahuje tato směrnice, pro účinný boj proti podvodům.

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 12 (přizpůsobený)

(68) *Oznamující finanční instituce*, zasílající členské státy a přijímající členské státy coby správci údajů by neměly informace zpracovávané podle této směrnice uchovávat déle, než je pro dosažení účelů této směrnice nezbytné. S ohledem na rozdíly v právních předpisech členských států by měla být maximální doba uchovávání určena podle lhůt stanovených v daňových právních předpisech členského státu každého správce údajů.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 22 (přizpůsobený)

(69) Výměna informací podle této směrnice ⌦ by neměla vést ⌫ k vyzrazení obchodního ⌦ či ⌫ průmyslového tajemství ⌦ , informací, na něž se vztahuje povinnost profesní mlčenlivosti, ⌫ nebo obchodního postupu ani k vyzrazení informací, které by odporovalo veřejnému pořádku.

↓ (EU) 2016/881 bod odůvodnění 9

(70) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a zajistit, aby tyto sankce byly uplatňovány. I když je volba sankcí i nadále na členských státech, měly by být stanovené sankce účinné, přiměřené a odrazující.

[11] Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

[12] Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

↓ 2014/107/EU bod odůvodnění 13 (přizpůsobený)

(71) Při provádění této směrnice by členské státy měly využívat komentáře k modelové dohodě příslušných orgánů a společnému standardu pro oznamování, jež vypracovala OECD, jako zdroj objasnění a výkladu a s cílem zajistit ⌦ jednotnost při ⌫ uplatňování ⌦ napříč členskými státy ⌫. Opatření Unie v této oblasti by i nadále měla zvláště zohledňovat budoucí vývoj na úrovni OECD.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, bod odůvodnění 16 (přizpůsobený)

(72) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění této směrnice, zejména pokud jde o automatickou výměnu informací mezi daňovými orgány, by měla být Komisi svěřena prováděcí pravomoc přijmout standardní ⌦ formuláře ⌫ s omezeným počtem prvků, včetně jazykových režimů. Ze stejného důvodu by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci přijímat potřebná praktická opatření pro modernizaci ⌦ společné komunikační sítě a ⌫ centrálního rejstříku pro správní spolupráci v oblasti daní. Tyto pravomoci by se měly vykonávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[13].

↓ (EU) 2016/2258 bod odůvodnění 6

(73) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Aniž je dotčen ústavní pořádek dotyčného členského státu, jestliže tato směrnice vyžaduje, aby byl přístup daňových orgánů k osobním údajům zajištěn ze zákona, není k tomu nutně zapotřebí akt parlamentu. V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva by však takový zákon měl být jasný a přesný a jeho uplatňování by mělo být pro osoby, jichž se týká, jasné a předvídatelné.

↓ (EU) 2015/2376 bod odůvodnění 23

(74) Jelikož cíle této směrnice, totiž efektivní správní spolupráce mezi členskými státy za podmínek slučitelných s řádným fungováním vnitřního trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu požadované jednotnosti a účinnosti lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

[13] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓

(75) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze V části B ve vnitrostátním právu a dnů jejich použitelnosti,

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví pravidla a postupy, na jejichž základě členské státy vzájemně spolupracují za účelem výměny informací, u nichž lze předpokládat význam pro správu a vymáhání ⌦ vnitrostátních ⌫ právních předpisů týkajících se daní uvedených v článku 2.

2. Tato směrnice dále upravuje výměnu informací uvedených v odstavci 1 elektronickými prostředky a stanoví pravidla a postupy, na jejichž základě členské státy a Komise spolupracují v záležitostech koordinace a hodnocení.

3. Tato směrnice se nedotýká uplatňování pravidel, která upravují vzájemnou pomoc v trestních věcech, v členských státech. Rovněž se nedotýká plnění jakýchkoli závazků členských států v rámci širší správní spolupráce vyplývající z jiných právních nástrojů, včetně dvoustranných a vícestranných smluv.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na veškeré daně jakéhokoli druhu vybírané členským státem nebo jeho nižšími územními nebo správními celky, včetně místních orgánů, nebo na jejich účet.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se tato směrnice nepoužije na daň z přidané hodnoty, cla ani na spotřební daně, na něž se vztahují jiné právní předpisy Unie o správní spolupráci mezi členskými státy. Tato směrnice se dále nevztahuje na povinné příspěvky na sociální zabezpečení splatné členskému státu nebo nižšímu celku členského státu nebo veřejnoprávním institucím sociálního zabezpečení.

3. Daně uvedené v odstavci 1 se za žádných okolností nevykládají tak, že by zahrnovaly:

a) poplatky, například za osvědčení a jiné doklady vydávané veřejnými orgány;

b) platby smluvní povahy, jako například úhrada za veřejné služby.

4. Tato směrnice se vztahuje na daně uvedené v odstavci 1 vybírané na území, na něž se vztahují Smlouvy podle článku 52 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „příslušným orgánem“ členského státu orgán, který byl jako takový určen členským státem. Za příslušné orgány na základě zmocnění podle článku 4 se považují rovněž ústřední kontaktní místo, kontaktní útvar nebo příslušný úředník, pokud jednají na základě této směrnice;

2) „ústředním kontaktním místem“ úřad, který byl jako takový určen a jemuž byla svěřena hlavní odpovědnost za styk s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce;

3) „kontaktním útvarem“ úřad jiný než ústřední kontaktní místo, jenž byl ⌦ jako takový ⌫ pověřen uskutečňováním přímé výměny informací na základě této směrnice;

4) „příslušným úředníkem“ úředník pověřený uskutečňováním přímé výměny informací na základě této směrnice;

5) „dožadujícím orgánem“ ústřední kontaktní místo, kontaktní útvar nebo jakýkoli příslušný úředník členského státu, který podává žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;

6) „dožádaným orgánem“ ústřední kontaktní místo, kontaktní útvar nebo jakýkoli příslušný úředník členského státu, kterému je podána žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;

7) „správním šetřením“ všechny kontroly, prověrky a jiné úkony, které provádějí členské státy při výkonu svých funkcí, aby zajistily správné použití daňových právních předpisů;

8) „výměnou informací na žádost“ výměna informací na základě žádosti podané dožadujícím členským státem dožádanému členskému státu v konkrétním případě;

🡻 (EU) 2016/881 článek 1 bod 1

9) „automatickou výměnou“;

🡻 Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 1 písm. a) bod i) (přizpůsobený)

a) pro účely čl. 8 odst. 1 a článků 9, 10 a 11 systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech. Pro účely čl. 8 odst. 1 se dostupnými informacemi rozumějí informace v daňových záznamech sdělujícího členského státu, které jsou dostupné v souladu s postupy pro shromažďování a zpracovávání informací v ⌦ tomto ⌫ členském státě;

🡻 (EU) 2016/881 článek 1 bod 1

b) pro účely čl. 8 odst. 4 systematické sdělování předem určených informací o rezidentech jiných členských států příslušnému členskému státu, jehož jsou

rezidenty, bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech;

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 1 písm. a) bod ii)

c) pro účely jiných ustanovení této směrnice než článků 8 odst. 1 a 4 a článků 9, 10 a 11 systematické sdělování předem určených informací podle písmen a) a b).

↓ (EU) 2016/881 článek 1 bod 1 (přizpůsobený)
→1 Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 1 písm. a) bod iii)

→1 Zvýrazněné termíny použité v čl. 8 odst. 4, čl. 8 odst. 7, čl. 25 odst. 2, čl. 30 odst. 3 a 4 a příloze IV, je třeba chápat ve smyslu odpovídajících definic obsažených v příloze I. ← Zvýrazněné termíny použité v článku 10 a příloze III je třeba chápat ve smyslu odpovídajících definic obsažených v příloze III;

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

10) „výměnou z vlastního podnětu“ nesystematické sdělování informací jinému členskému státu kdykoliv a bez předchozí žádosti;

11) „osobou“:

a) fyzická osoba;

b) právnická osoba;

c) pokud tak stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznané jako způsobilé k právním úkonům, avšak bez postavení právnické osoby;

d) jakékoli jiné právní uspořádání jakékoli povahy a formy, s právní subjektivitou či bez ní, vlastnící nebo spravující majetek, včetně z něj pocházejícího příjmu, jež podléhá některé z daní, na něž se vztahuje tato směrnice;

12) „elektronickými prostředky“ použití elektronického zařízení pro zpracování, včetně digitální komprese, a uchovávání dat a využití přenosu po drátě, rádiového přenosu, optických technologií nebo jiných elektromagnetických prostředků;

13) „sítí CCN“ společná platforma založená na společné komunikační síti (Common Communication Network – CCN), kterou vyvinula Unie k zajištění všech přenosů dat elektronickými prostředky mezi příslušnými orgány v oblasti cel a daní;

↓ (EU) 2015/2376 článek 1 bod 1 písm. b) (přizpůsobený)

14) „předběžným daňovým rozhodnutím s přeshraničním prvkem“ jakákoli dohoda, sdělení nebo jakýkoli jiný nástroj nebo jednání s obdobnými účinky, též vydané, změněné nebo obnovené v rámci daňové kontroly, které splňuje tyto podmínky:

a) bylo vydáno, změněno nebo obnoveno přímo vládou či daňovým orgánem členského státu nebo jeho nižším územním či správním celkem, včetně místních orgánů, nebo jejich jménem, bez ohledu na to, zda je skutečně využito;

b) bylo vydáno, změněno nebo obnoveno ve prospěch konkrétní osoby nebo skupiny osob a tato osoba nebo skupina osob má právo se ⌦ jej dovolávat ⌫;

c) týká se výkladu nebo použití právního nebo správního ustanovení v souvislosti se správou nebo vynucováním vnitrostátních právních předpisů týkajících se daní členského státu nebo jeho nižších územních či správních celků, včetně místních orgánů;

d) souvisí s přeshraniční transakcí nebo otázkou, zda činnosti vykonávané určitou osobou v jiné jurisdikci ⌦ představují činnost stálé provozovny ⌫ či nikoli;

e) je učiněno před transakcemi nebo činnostmi v jiné jurisdikci, které by mohly ⌦ představovat činnost stálé provozovny ⌫ , nebo před podáním daňového přiznání za období, v němž k transakci nebo řadě transakcí nebo k činnostem došlo.

Přeshraniční transakce může mimo jiné zahrnovat provádění investic, poskytování zboží, služeb, financí nebo využívání hmotného nebo nehmotného majetku a nemusí se přímo týkat osoby, které je předběžné daňové rozhodnutí s přeshraničním prvkem určeno;

15) „předběžným posouzením převodních cen“ jakákoli dohoda, sdělení nebo jakýkoli jiný nástroj nebo jednání s obdobnými účinky, též vydané, změněné nebo obnovené v rámci daňové kontroly, které splňuje tyto podmínky:

a) bylo vydáno, změněno nebo obnoveno přímo vládou či daňovým orgánem jednoho nebo více členských států, včetně jejich nižších územních či správních celků, včetně místních orgánů, nebo jejich jménem, bez ohledu na to, zda je skutečně využito;

b) bylo vydáno, změněno nebo obnoveno ve prospěch konkrétní osoby nebo skupiny osob a tato osoba nebo skupina osob má právo se ⌦ jej dovolávat ⌫;

c) stanoví před provedením přeshraničních transakcí mezi sdruženými podniky vhodný soubor kritérií k určení převodních cen pro uvedené transakce nebo stanoví přiřazení zisku určité stálé provozovně.

Podniky jsou sdruženými podniky, pokud se jeden podnik podílí přímo nebo nepřímo na řízení, ⌦ ovládání ⌫ nebo kapitálu jiného podniku nebo tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, ⌦ ovládání ⌫ nebo kapitálu těchto podniků.

Převodní ceny jsou ceny, za které podnik převádí hmotné zboží a nehmotný majetek nebo poskytuje služby podnikům, které jsou s ním sdruženy, a „stanovování převodních cen“ je nutno ⌦ vykládat ⌫ odpovídajícím způsobem;

16) pro účely bodu 14 se „přeshraniční transakcí“ rozumí transakce nebo řada transakcí ⌦ v alespoň jedné z následujících situací ⌫ :

a) ne všechny strany transakce nebo řady transakcí jsou pro daňové účely rezidenty v členském státě, který vydává, mění nebo obnovuje předběžné daňové rozhodnutí s přeshraničním prvkem;

b) kterákoli ze stran transakce nebo řady transakcí je současně pro daňové účely rezidentem ve více než jedné jurisdikci;

c) jedna ze stran transakce nebo řady transakcí vykonává podnikatelskou činnost v jiné jurisdikci prostřednictvím stálé provozovny a daná transakce nebo řada transakcí ⌦ představuje veškerou podnikatelskou činnost této stálé provozovny nebo její část ⌫. Přeshraniční transakce nebo řada transakcí zahrnuje rovněž opatření učiněná určitou osobou, pokud jde o podnikatelské činnosti v jiné jurisdikci, které taková osoba vykonává prostřednictvím stálé provozovny;

d) tyto transakce nebo řady transakcí mají přeshraniční dopad.

Pro účely bodu 15 se „přeshraniční transakcí“ rozumí transakce nebo řada transakcí, do nichž jsou zapojeny sdružené podniky, z nichž ne všechny jsou pro daňové účely rezidenty na území jediné jurisdikce, nebo transakce nebo řada transakcí, které mají přeshraniční dopad;

17) pro účely bodů 15 a 16 se „podnikem“ rozumí jakákoli forma podnikání;

🡻 Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 1 písm. b) (přizpůsobený)

18) „přeshraničním uspořádáním“ uspořádání týkající se buď více než jednoho členského státu, nebo členského státu a třetí země, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) ne všichni účastníci uspořádání jsou pro daňové účely rezidenty ve stejné jurisdikci;

b) jeden nebo více účastníků uspořádání jsou současně pro daňové účely rezidenty ve více než jedné jurisdikci;

c) jeden nebo více účastníků uspořádání vykonává podnikatelskou činnost v jiné jurisdikci prostřednictvím stálé provozovny, která se nachází v této jiné jurisdikci, a dané uspořádání představuje veškerou podnikatelskou činnost této stálé provozovny nebo její část;

d) jeden nebo více účastníků uspořádání vykonává činnost v jiné jurisdikci, aniž je pro daňové účely rezidentem v této jurisdikci nebo v ní zřídil stálou provozovnu;

e) toto uspořádání má možný dopad na automatickou výměnu informací nebo identifikaci skutečných majitelů.

Pro účely bodů 18 až 25 tohoto článku, článku 11 a přílohy IV zahrnuje pojem uspořádání rovněž sérii uspořádání. Uspořádání může zahrnovat více než jeden krok nebo ⌦ jednu ⌫ část;

19) „přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat“, jakékoli přeshraniční uspořádání, které ⌦ se vyznačuje ⌫ alespoň ⌦ jedním ⌫ z charakteristických znaků uvedených v příloze IV;

20) „charakteristickým znakem“ vlastnost nebo rys přeshraničního uspořádání, jež jsou indikátory potenciálního rizika vyhýbání se daňovým povinnostem, jak jsou vyjmenovány v příloze IV;

21) „zprostředkovatelem“ jakákoli osoba, která přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, navrhuje, nabízí na trhu, organizuje nebo ho zpřístupňuje pro jeho zavedení nebo řídí zavedení takového uspořádání.

Rozumí se jím rovněž jakákoli osoba, která vzhledem k příslušným skutečnostem a okolnostem a na základě dostupných informací a příslušných odborných znalostí a porozumění, jež jsou k poskytování těchto služeb nezbytné, ví, že se zavázala poskytnout přímo či prostřednictvím dalších osob podporu, pomoc nebo poradenství, pokud jde o návrh, nabízení na trhu nebo organizaci přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, jeho zpřístupňování pro zavedení nebo řízení jeho zavedení, nebo by tuto znalost od ní bylo možné odůvodněně očekávat. Jakákoli osoba má právo doložit, že nevěděla, že ⌦ byla zapojena do ⌫ přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, a že nebylo možné od ní tuto znalost odůvodněně očekávat. Za tímto účelem může tato osoba odkázat na veškeré příslušné skutečnosti a okolnosti i na dostupné informace a své příslušné odborné znalosti a porozumění.

Aby osoba byla zprostředkovatelem, musí splňovat alespoň jednu z těchto doplňujících podmínek:

a) být pro daňové účely rezidentem v členském státě;

b) mít stálou provozovnu v členském státě, jejímž prostřednictvím jsou služby ve vztahu k danému uspořádání poskytovány;

c) být zapsána v obchodním rejstříku členského státu nebo se řídit jeho právem;

d) být registrovaná v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb v členském státě;

22) „příslušným daňovým poplatníkem“ jakákoli osoba, jíž je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zpřístupněno pro zavedení nebo jež je připravena přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zavést nebo uskutečnila první krok v jeho zavedení;

23) „přidruženým podnikem“ pro účely článku 11 osoba, která je propojena s jinou osobou nejméně jedním z těchto způsobů:

a) osoba se podílí na řízení jiné osoby tím, že je schopna na ni uplatňovat významný vliv;

b) osoba se podílí na ⌦ ovládání ⌫ jiné osoby tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv;

c) osoba se podílí na kapitálu jiné osoby prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo překračuje 25 % kapitálu;

d) osoba má nárok na 25 % zisku jiné osoby nebo více.

Pokud se na řízení, ⌦ ovládání ⌫ , kapitálu nebo zisku téže osoby podílí ve smyslu uvedeném v písmenech a) až d) více než jedna osoba, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pokud se stejné osoby podílí ve smyslu uvedeném v písmenech a) až d) na řízení, ⌦ ovládání ⌫, kapitálu nebo zisku více než jedné osoby, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pro účely tohoto bodu se s osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba.

V případě nepřímých účastí se splnění požadavků podle písmene c) určí vynásobením držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U osoby, která drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 %.

Fyzická osoba, její manžel nebo manželka a příbuzní v řadě přímé se považují za jedinou osobu;

24) „uspořádáním určeným k nabízení na trhu“ přeshraniční uspořádání, které je navrženo, nabízeno na trhu, připraveno k zavedení nebo je zpřístupněno pro zavedení, aniž potřebuje podstatnou úpravu;

25) „individualizovaným uspořádáním“ jakékoli přeshraniční uspořádání, které není uspořádáním určeným k nabízení na trhu.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

Článek 4

Organizace

1. Každý členský stát ⌦ neprodleně ⌫ sdělí Komisi ⌦ jakékoli změny, pokud jde o ⌫ jeho orgán příslušný pro účely této směrnice ⌦ a oznámený podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2011/16/EU ⌫.

Komise zpřístupní tyto informace ostatním členským státům a zveřejní seznam příslušných orgánů členských států v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Příslušný orgán ⌦ každého členského státu ⌫ určí jedno ústřední kontaktní místo. Příslušný orgán odpovídá za informování Komise a členských států o tomto určení.

Ústřednímu kontaktnímu místu může být rovněž svěřena odpovědnost za styk s Komisí. Příslušný orgán odpovídá za informování Komise o tomto pověření.

3. Příslušný orgán každého členského státu může určit kontaktní útvary, jimž byla udělena pravomoc v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo politikou. Ústřední kontaktní místo odpovídá za aktualizaci seznamu kontaktních útvarů a jeho zpřístupnění ústředním kontaktním místům ostatních dotčených členských států a Komisi.

4. Příslušný orgán každého členského státu může určit příslušné úředníky. Ústřední kontaktní místo odpovídá za aktualizaci seznamu příslušných úředníků a jeho zpřístupnění ústředním kontaktním místům ostatních dotčených členských států a Komisi.

5. Úředníci podílející se na správní spolupráci na základě této směrnice jsou v každém případě považováni za příslušné úředníky za tímto účelem v souladu s podmínkami stanovenými příslušnými orgány.

6. Pokud kontaktní útvar nebo příslušný úředník odešle nebo obdrží žádost nebo odpověď na žádost o spolupráci, uvědomí ústřední kontaktní místo svého členského státu postupy, které tento členský stát stanoví.

7. Pokud kontaktní útvar nebo příslušný úředník obdrží žádost o spolupráci, která vyžaduje opatření, jež nespadají do pravomoci udělené mu v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo politikou jeho členského státu, postoupí tuto žádost neprodleně ústřednímu kontaktnímu místu svého členského státu a uvědomí o tom dožadující orgán. V tomto případě začíná lhůta stanovená v článku 7 plynout prvním dnem po postoupení žádosti o spolupráci ústřednímu kontaktnímu místu.

KAPITOLA II

VÝMĚNA INFORMACÍ

ODDÍL I

VÝMĚNA INFORMACÍ NA ŽÁDOST

Článek 5

Postup výměny informací na žádost

Na žádost dožadujícího orgánu sdělí dožádaný orgán veškeré informace uvedené v čl. 1 odst. 1, které má k dispozici nebo které získá ve správních šetřeních.

Článek 6

Správní šetření

1. Dožádaný orgán zajistí, aby byla provedena veškerá správní šetření nezbytná pro získání informací uvedených v článku 5.

2. Žádost uvedená v článku 5 může obsahovat odůvodněnou žádost o zvláštní správní šetření. Pokud se dožádaný orgán domnívá, že správní šetření není nutné, sdělí dožadujícímu orgánu neprodleně důvody tohoto postoje.

3. Za účelem získání požadovaných informací nebo provedení požadovaného správního šetření postupuje dožádaný orgán stejně, jako kdyby jednal z vlastního podnětu nebo na žádost jiného orgánu svého členského státu.

4. Jestliže jej o to dožadující orgán výslovně požádá, poskytne dožádaný orgán originály dokumentů, není-li to v rozporu s platnými předpisy členského státu dožádaného orgánu.

Článek 7

Lhůty

1. Dožádaný orgán poskytne informace podle článku 5 co nejrychleji a v každém případě do šesti měsíců ode dne obdržení žádosti.

Má-li již však dožádaný orgán příslušné informace k dispozici, předá je do dvou měsíců od uvedeného dne.

2. V některých zvláštních případech mohou být na základě dohody mezi dožádaným orgánem a dožadujícím orgánem stanoveny lhůty jiné než lhůty uvedené v odstavci 1.

3. Dožádaný orgán neprodleně a v každém případě do sedmi pracovních dnů od obdržení žádosti potvrdí dožadujícímu orgánu její přijetí, pokud možno elektronickými prostředky.

4. Dožádaný orgán do jednoho měsíce od obdržení žádosti oznámí dožadujícímu orgánu případné nedostatky v ní a případnou nutnost dodat doplňkové podkladové informace. V takovém případě začínají lhůty stanovené v odstavci 1 plynout prvním dnem poté, co dožádaný orgán obdržel potřebné doplňující informace.

5. Pokud dožádaný orgán nemůže odpovědět na žádost ve stanovené lhůtě, uvědomí neprodleně a v každém případě do tří měsíců od obdržení žádosti dožadující orgán o důvodech neposkytnutí odpovědi a o datu, kdy pravděpodobně bude moci odpovědět.

6. Pokud dožádaný orgán nemá požadované informace k dispozici a nemůže odpovědět na žádost o informace nebo pokud odmítne odpovědět z důvodů stanovených v článku 21, uvědomí o důvodech neposkytnutí odpovědi neprodleně a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti dožadující orgán.

ODDÍL II

POVINNÁ AUTOMATICKÁ VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 8

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací

1. Příslušný orgán každého členského státu sdělí automatickou výměnou příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu dostupné informace týkající se ⌦ zdaňovacích ⌫ období od 1. ledna 2014 a osob, které jsou rezidenty tohoto jiného členského státu, ⌦ ohledně ⌫ níže uvedených konkrétních kategorií příjmu a majetku, jak jsou chápány podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, který tyto informace sděluje:

a) příjmy ze zaměstnání;

b) odměny ředitelů;

c) produkty životního pojištění, na něž se nevztahují jiné právní nástroje Unie týkající se výměny informací a další podobná opatření;

d) důchody;

e) vlastnictví nemovitostí a příjmy z nemovitostí.

2. Členské státy uvědomí Komisi o ⌦ jakýchkoli změnách v informacích sdělených podle čl. 8 odst. 2 směrnice 2011/16/EU, pokud jde o kategorie uvedené ⌫ v odstavci 1, o nichž mají informace k dispozici.

⇓ 2014/107/EU článek 1 bod 2 písm. a) (přizpůsobený)

3. Příslušný orgán členského státu může příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu sdělit, že si nepřeje dostávat informace o jedné kategorii nebo několika kategoriích příjmu a majetku uvedených v odstavci 1. Uvědomí o tom rovněž Komisi.

Jestliže členský stát neuvědomí Komisi o žádné kategorii, o níž má informace dostupné, lze mít za to, že si nepřeje dostávat informace podle odstavce 1.

↓ 2014/107/EU článek 1 bod 2 písm. b) (přizpůsobený)

4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby od svých *oznamujících finančních institucí* vyžadoval plnění pravidel oznamování a náležité péče obsažených v přílohách I a II a aby zajistil účinné provedení a dodržování uvedených pravidel v souladu s přílohou I oddílem IX.

Podle použitelných pravidel oznamování a náležité péče obsažených v přílohách I a II sdělí příslušný orgán každého členského státu ve lhůtě stanovené v odst. 5 písm. b) v rámci automatické výměny příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu tyto informace týkající se *oznamovaného účtu* s ohledem na ⌦ zdaňovací ⌫ období od 1. ledna 2016:

a) jméno, adresu, *daňové identifikační číslo* nebo *čísla* a datum a místo narození (v případě fyzické osoby) každé *oznamované osoby*, která je majitelem takového účtu; je-li *majitelem účtu subjekt*, který je po uplatnění pravidel náležité péče v souladu s přílohami identifikován jako *subjekt* mající jednu nebo několik *ovládajících osob*, které jsou *oznamovanými osobami*, jméno, adresu a *daňové identifikační číslo* nebo *čísla* tohoto *subjektu* a jméno, adresu, *daňové identifikační číslo* nebo *čísla* a datum a místo narození každé *oznamované osoby*;

b) číslo účtu (nebo pokud číslo účtu neexistuje, jeho funkční ekvivalent);

c) název a identifikační číslo (pokud existuje) *oznamující finanční instituce*;

d) zůstatek na účtu nebo hodnotu účtu (včetně *kapitálové hodnoty* nebo hodnoty odkupného v případě *pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou* nebo *smlouvy o pojištění důchodu*) ke konci příslušného kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, nebo pokud byl v tomto roce nebo období účet zrušen, informaci o zrušení účtu;

e) v případě jakéhokoli *schovatelského účtu*:

   i) celkovou hrubou výši úroku, celkovou hrubou výši dividend a celkovou hrubou výši jiných příjmů plynoucích z prostředků držených na účtu, ve všech uvedených případech vyplacených nebo připsaných na účet (nebo v souvislosti s účtem) v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období; a

   ii) celkové hrubé výnosy z prodeje nebo zpětného odkupu *finančního majetku* vyplacené nebo připsané na účet v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, kdy *oznamující finanční instituce* působila jako schovatelský správce, makléř, ⌦ určená osoba ⌫ nebo jiný zástupce *majitele účtu*;

f) v případě jakéhokoli *depozitního účtu* celkovou hrubou výši úroku vyplaceného nebo připsaného na účet v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období;

g) v případě jakéhokoli účtu, který není uveden v písmeni e) nebo f), celkovou hrubou částku vyplacenou nebo připsanou *majiteli účtu* v souvislosti s účtem v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, kdy je *oznamující finanční instituce* zavázanou stranou nebo dlužníkem, včetně úhrnné částky

zaplacené *majiteli účtu* za jakýkoli zpětný odkup v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období.

Pro účely výměny informací podle tohoto odstavce, není-li v tomto odstavci nebo v přílohách ⌦ I a II ⌫ stanoveno jinak, se výše a charakteristika plateb provedených v souvislosti s *oznamovaným účtem* určí podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, který tyto informace sděluje.

Pokud by výměna informací spadala do působnosti odst. 1 písm. c) či jakéhokoli jiného právního nástroje Unie, mají první a druhý pododstavec tohoto odstavce přednost před odst. 1 písm. c) i před jakýmkoli jiným právním nástrojem Unie.

↓ 2014/107/EU článek 1 bod 2 písm. d) (přizpůsobený)

5. Informace se sdělují takto:

a) u kategorií stanovených v odstavci 1 nejméně jednou ročně do šesti měsíců od konce ⌦ zdaňovacího ⌫ období členského státu, během něhož se staly dostupnými;

b) u informací stanovených v odstavci 4 každoročně do devíti měsíců od konce kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, ke kterému se informace vztahují.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

6. Komise ⌦ prostřednictvím prováděcích aktů stanoví ⌫ praktická opatření pro automatickou výměnu informací. ⌦ Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s ⌫ postupem podle čl. 32 odst. 2.

↓ 2014/107/EU článek 1 bod 2 písm. e) (přizpůsobený)

7. Pro účely oddílu VIII pododdílu B bodu 1 písm. c) a oddílu VIII pododdílu C bodu 17 písm. g) přílohy I každý členský stát ⌦ informuje ⌫ Komisi ⌦ o jakýchkoli změnách v ⌫ seznamu subjektů, které mají být považovány za *neoznamující finanční instituce*, a účtů, které mají být považovány za *vyňaté účty* ⌦ , který byl Komisi poskytnut podle čl. 8 odst. 7a směrnice 2011/16/EU ⌫. Komise zveřejní přehled obdržených informací v *Úředním věstníku Evropské unie* a dle potřeby jej aktualizuje.

Členské státy zajistí, aby dané typy *neoznamujících finančních institucí* a *vyňatých účtů* splňovaly veškeré požadavky stanovené v oddílu VIII pododdílu B bodu 1 písm. c) a oddílu VIII pododdílu C bodu 17 písm. g) přílohy I, a zejména aby status *finanční instituce* jakožto *neoznamující finanční instituce* nebo status účtu jakožto *vyňatého účtu* nemařil účely této směrnice.

↓ 2011/16/EU

8. Pokud se členské státy ve dvoustranných nebo vícestranných smlouvách s jinými členskými státy dohodnou na automatické výměně informací o dodatečných kategoriích příjmu a majetku, sdělí znění těchto smluv Komisi, která je zpřístupní všem ostatním členským státům.

↓ (EU) 2015/2376 článek 1 bod 3 (přizpůsobený)

Článek 9

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen

1. Příslušný orgán členského státu, ve kterém je vydáno, změněno nebo obnoveno předběžné daňové rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžné posouzení převodních cen po 31. prosinci 2016, o něm prostřednictvím automatické výměny a v souladu s platnými praktickými opatřeními přijatými podle článku 25 sdělí informace příslušným orgánům všech ostatních členských států a s omezením stanoveným v odstavci 7 tohoto článku i Komisi.

2. ⌦ Automatická výměna informací podle tohoto článku se nevztahuje na ⌫ dvoustranná nebo vícestranná předběžná posouzení převodních cen s třetími zeměmi , jestliže mezinárodní daňová dohoda, podle které bylo předběžné posouzení převodních cen sjednáno, nepovoluje poskytnutí informací třetím osobám. Informace o takových dvoustranných nebo vícestranných předběžných posouzeních převodních cen se ⌦ vyměňují ⌫ podle článku 13, pokud příslušná mezinárodní daňová dohoda, podle které bylo předběžné posouzení převodních cen sjednáno, poskytnutí takových informací povoluje a k jejich poskytnutí dá svolení příslušný orgán dané třetí země.

Pokud by však dvoustranná nebo vícestranná předběžná posouzení převodních cen byla vyloučena z automatické výměny informací podle první věty prvního pododstavce tohoto odstavce, vyměňují se informace určené v odstavci 5 uvedené v žádosti, která vedla k vydání takového dvoustranného nebo vícestranného předběžného posouzení převodních cen, ⌦ podle odstavce 1 ⌫.

3. Odstavec 1 se nepoužije na předběžná daňová rozhodnutí s přeshraničním prvkem, která se týkají výlučně daňových záležitostí jedné nebo více fyzických osob.

4. Informace se vyměňují do tří měsíců po skončení poloviny kalendářního roku, během něhož byla předběžná daňová rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžná posouzení převodních cen vydána, změněna nebo obnovena;

5. Informace, jež má členský stát sdělit podle odstavce 1, zahrnují:

a) identifikační údaje příslušné osoby jiné než fyzické osoby a případně skupiny osob, k níž náleží;

b) shrnutí obsahu předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžného posouzení převodních cen, včetně popisu příslušných podnikatelských činností nebo transakcí nebo řady transakcí v obecných rysech, které nevede k vyzrazení obchodního nebo průmyslového tajemství ⌦ , informací, na něž se vztahuje povinnost profesní mlčenlivosti, ⌫ nebo obchodního postupu ani k vyzrazení informací, které by odporovalo veřejnému pořádku;

c) data vydání, změny nebo obnovení předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžného posouzení převodních cen;

d) den nabytí platnosti předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžného posouzení převodních cen, pokud je uveden;

e) den pozbytí platnosti předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžného posouzení převodních cen, pokud je uveden;

f) druh předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžného posouzení převodních cen;

g) částku příslušné transakce nebo řady transakcí, jichž se předběžné daňové rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžné posouzení převodních cen týká, pokud je v nich uvedena;

h) popis souboru kritérií používaných ke stanovení převodních cen nebo převodní cenu samu v případě předběžného posouzení převodních cen;

i) identifikaci metody používané ke stanovení převodních cen nebo převodní cenu samu v případě předběžného posouzení převodních cen;

j) identifikaci případných dalších členských států, které by mohly být předběžným daňovým rozhodnutím s přeshraničním prvkem nebo předběžným posouzením převodních cen dotčeny;

k) identifikační údaje každé osoby jiné než fyzické osoby v případných dalších členských státech, která může být předběžným daňovým rozhodnutím s přeshraničním prvkem nebo předběžným posouzením převodních cen dotčena (s informací o tom, se kterými členskými státy jsou dotčené osoby spojeny);

l) uvedení toho, zda sdělované informace vycházejí z předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem či předběžného posouzení převodních cen samotného nebo ze žádosti uvedené v odst. 2 druhém pododstavci.

6. K usnadnění výměny informací podle odstavce 5 tohoto článku přijme Komise praktická opatření nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro standardizaci sdělování informací podle odstavce 5 tohoto článku, jako součást postupu pro stanovení standardního formuláře podle čl. 24 odst. 5.

7. Informace uvedené v odst. 5 písm. a), b), h) a k) se nesdělují Komisi.

8. Členské státy mohou v souladu s článkem 5 a s ohledem na čl. 25 odst. 4 požádat o doplňující informace, včetně plného znění předběžného daňového rozhodnutí s přeshraničním prvkem nebo předběžného posouzení převodních cen.

↓ (EU) 2016/881 článek 1 bod 2 (přizpůsobený)

Článek 10

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací o zprávě podle jednotlivých zemí

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby uložil *nejvyššímu mateřskému subjektu skupiny nadnárodních podniků*, který je pro daňové účely rezidentem na jeho území, nebo jakémukoli jinému *vykazujícímu subjektu* v souladu s oddílem II přílohy III podat zprávu podle jednotlivých zemí za *vykazované účetní období* do dvanácti měsíců po posledním dni *vykazovaného účetního období skupiny nadnárodních podniků* v souladu s oddílem II přílohy III.

2. Příslušný orgán členského státu, který obdržel zprávu podle jednotlivých zemí podle odstavce 1, ji prostřednictvím automatické výměny ve lhůtě stanovené v odstavci 4 sdělí každému dalšímu členskému státu, v němž na základě informací z této zprávy jeden nebo více *členských subjektů skupiny nadnárodních podniků vykazujícího subjektu* buď je rezidentem

pro daňové účely, nebo podléhá dani ve vztahu k činnosti prováděné prostřednictvím stálé provozovny.

3. Zpráva podle jednotlivých zemí musí obsahovat následující informace o *skupině nadnárodních podniků*:

a) souhrnné informace týkající se výše výnosů, zisku (ztráty) před zdaněním příjmu, zaplacené daně z příjmu, naběhlé daně z příjmu, základního kapitálu, kumulovaných zisků, počtu zaměstnanců a jiných hmotných aktiv než peněžních prostředků nebo peněžních ekvivalentů ve vztahu ke každé jurisdikci, v níž *skupina nadnárodních podniků* působí;

b) identifikaci každého *členského subjektu skupiny nadnárodních podniků*, včetně ⌦ uvedení ⌫ jurisdikce daňové rezidence tohoto *členského subjektu*, jakož i jurisdikce, podle jejichž právních předpisů je tento *členský subjekt* založen, pokud je odlišná od jurisdikce daňové rezidence, a povahu hlavních podnikatelských činností tohoto *členského subjektu*.

4. Sdělení se uskuteční do patnácti měsíců po posledním dni *účetního období skupiny nadnárodních podniků*, k němuž se zpráva podle jednotlivých zemí vztahuje.

🡻 Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 2 (přizpůsobený)
➔1 Oprava, Úř. věst. L 31, 1.2.2019, s. 108

Článek 11

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadoval podávání informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat, jež jsou jim známy, jež mají v držení nebo pod svou kontrolou, příslušným orgánům do 30 dní počínaje:

a) dnem následujícím poté, co je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zpřístupněno pro zavedení;

b) dnem následujícím poté, co je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, připraveno k zavedení;

c) dnem, kdy byl uskutečněn první krok v zavedení přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat,

⌦ podle toho, ⌫ co nastane jako první.

Bez ohledu na první pododstavec je od zprostředkovatelů uvedených v čl. 3 bodě 21 druhém pododstavci vyžadováno podávání informací do 30 dní počínaje dnem následujícím poté, co poskytli přímo či prostřednictvím dalších osob podporu, pomoc nebo poradenství.

2. V případě uspořádání určených k nabízení na trhu přijmou členské státy nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadovaly pravidelné podávání zpráv jednou za tři měsíce s aktualizacemi obsahujícími nové informace, které se mají oznamovat podle odst. 14 písm. a), d), g) a h) a které se ⌦ staly dostupnými ⌫ od podání poslední zprávy.

3. Je-li zprostředkovatel povinen podat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, příslušným orgánům více než jednoho členského státu, podávají se tyto informace pouze v členském státě, který je na následujícím seznamu uveden jako první:

a) členský stát, kde je zprostředkovatel rezidentem pro daňové účely;

b) členský stát, kde má zprostředkovatel stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím jsou služby ve vztahu k danému uspořádání poskytovány;

c) členský stát, kde je zprostředkovatel zapsán v obchodním rejstříku nebo jehož právem se řídí;

d) členský stát, kde je zprostředkovatel registrován v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb.

4. V případě vícečetné oznamovací povinnosti podle odstavce 3 je zprostředkovatel od povinnosti podávat informace osvobozen, pokud v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že stejné informace podal v jiném členském státě.

5. Každý členský stát může přijmout nezbytná opatření, aby zprostředkovatelé měli právo na zproštění povinnosti podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, jestliže by tato oznamovací povinnost představovala porušení zákonné profesní mlčenlivosti podle vnitrostátního práva daného členského státu. Za takové situace přijme každý členský stát nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadoval neprodlené informování jakéhokoli jiného zprostředkovatele, nebo pokud takový zprostředkovatel není, příslušného daňového poplatníka o jeho oznamovací povinnosti podle odstavce 6.

Zprostředkovatelé mohou mít právo na zproštění povinností podle prvního pododstavce pouze v rozsahu, v jakém působí v mezích příslušných vnitrostátních právních předpisů, které vymezují jejich profesi.

6. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v situaci bez zprostředkovatele, nebo pokud zprostředkovatel informuje příslušného daňového poplatníka či ⌦ dalšího ⌫ zprostředkovatele o uplatnění zproštění povinnosti podle odstavce 5, měl povinnost podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, další informovaný zprostředkovatel, nebo pokud takový zprostředkovatel není, příslušný daňový poplatník.

7. Příslušný daňový poplatník, jenž má oznamovací povinnost, podá informace do 30 dní počínaje dnem následujícím poté, co mu je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zpřístupněno pro zavedení nebo je připraveno k zavedení tímto příslušným daňovým poplatníkem nebo byl uskutečněn první krok v jeho zavedení ve vztahu k příslušnému daňovému poplatníkovi, podle toho, co nastane jako první.

Je-li příslušný daňový poplatník povinen podat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, příslušným orgánům více než jednoho členského státu, podávají se tyto informace pouze příslušným orgánům členského státu, který je na následujícím seznamu uveden jako první:

a) členský stát, kde je příslušný daňový poplatník rezidentem pro daňové účely;

b) členský stát, kde má příslušný daňový poplatník stálou provozovnu, jež má z uspořádání prospěch;

c) členský stát, kde příslušný daňový poplatník obdrží příjem nebo vytváří zisk, přestože není rezidentem pro daňové účely a nemá stálou provozovnu v žádném členském státě;

d) členský stát, kde příslušný daňový poplatník vykonává činnost, přestože není pro daňové účely rezidentem a nemá stálou provozovnu v žádném členském státě.

8. V případě vícečetné oznamovací povinnosti podle odstavce 7 je příslušný daňový poplatník od povinnosti podávat informace osvobozen, pokud v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že stejné informace byly podány v jiném členském státě.

9. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v situaci více než jednoho zprostředkovatele měli povinnost podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, všichni zprostředkovatelé účastnící se téhož přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat.

Od povinnosti podávat informace je zprostředkovatel osvobozen pouze v rozsahu, v jakém v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že tytéž informace podle odstavce 14 již podal jiný zprostředkovatel.

10. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v případě, že oznamovací povinnost má příslušný daňový poplatník a příslušných daňových poplatníků je více, podával informace v souladu s odstavcem 6 příslušný daňový poplatník, který je na následujícím seznamu uveden jako první:

a) příslušný daňový poplatník, jenž přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, dohodl se zprostředkovatelem;

b) příslušný daňový poplatník, jenž řídí zavedení uspořádání.

Od povinnosti podávat informace je příslušný daňový poplatník osvobozen ⌦ pouze ⌫ v rozsahu, v jakém v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že tytéž informace podle odstavce 14 již podal jiný příslušný daňový poplatník.

11. Každý členský stát může přijmout nezbytná opatření k vyžadování toho, aby každý příslušný daňový poplatník podával orgánu daňové správy informace o využívání daného uspořádání v každém roce, kdy dané uspořádání využívá.

➔1 12. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů a příslušných daňových poplatníků vyžadoval podání informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat a ⌦ v ⌫ jejichž ⌦ zavedení byl učiněn ⌫ první krok mezi 25. červnem 2018 a 30. červnem 2020. Informace o těchto přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat, podají zprostředkovatelé a případně příslušní daňoví poplatníci do 31. srpna 2020. ➔

13. Příslušný orgán členského státu, kde byly podány informace podle odstavců 1 až 12 tohoto článku, sdělí prostřednictvím automatické výměny informace uvedené v odstavci 14 tohoto článku příslušným orgánům všech ostatních členských států v souladu s praktickými opatřeními přijatými podle článku 25.

14. Informace, jež má příslušný orgán členského státu sdělovat podle odstavce 13, v závislosti na daném případě zahrnují:

a) identifikační údaje zprostředkovatelů a příslušných daňových poplatníků, včetně jejich jména, data a místa narození (v případě fyzických osob), rezidenství pro daňové účely, daňového identifikačního čísla (DIČ), a případně osob, které jsou přidruženými podniky příslušného daňového poplatníka;

b) podrobné informace o charakteristických znacích uvedených v příloze IV, v jejichž důsledku se má přeshraniční uspořádání oznamovat;

c) shrnutí obsahu přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, včetně odkazu na označení, pod nímž je obecně známo, pokud existuje, a popis příslušných podnikatelských činností nebo uspořádání v obecných rysech, který nevede k vyzrazení obchodního nebo průmyslového tajemství ⌦ , informací, na něž se vztahuje povinnost profesní mlčenlivosti, ⌫ nebo obchodního postupu, ani k vyzrazení informací, které by odporovalo veřejnému pořádku;

d) datum, kdy byl nebo bude učiněn první krok v zavedení přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;

e) podrobné informace o vnitrostátních ustanoveních, jež jsou základem přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;

f) hodnotu přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;

g) identifikaci členského státu příslušného daňového poplatníka nebo poplatníků a veškerých dalších členských států, jež mohou být přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat, dotčeny;

h) identifikační údaje případné další osoby v členském státě, jež může být dotčena přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat, s informací o tom, se kterými členskými státy je dotčená osoba spojena.

15. Ze skutečnosti, že orgány daňové správy jsou nečinné ve vztahu k přeshraničnímu uspořádání, které se má oznamovat, nelze vyvozovat potvrzení platnosti ⌦ takového uspořádání ⌫ nebo daňového zacházení ve vztahu k takovému uspořádání.

16. K usnadnění výměny informací podle odstavce 13 tohoto článku přijme Komise praktická opatření nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro standardizaci sdělování informací podle odstavce 14 tohoto článku, jako součást postupu pro stanovení standardního formuláře podle čl. 24 odst. 5.

17. Komise nemá přístup k informacím uvedeným v písmenech a), c) a h) odstavce 14.

18. Automatická výměna informací se uskuteční do jednoho měsíce od konce čtvrtletí, v němž byly informace podány. První informace musí být sděleny do 31. října 2020.

↓ (EU) 2015/2376 článek 1 bod 3 (přizpůsobený)

Článek 12

⌦ Rozšíření rozsahu ⌫ automatické výměny

Je-li to vhodné, předloží Komise Radě návrh týkající se kategorií a podmínek stanovených v čl. 8 odst. 1, včetně podmínky, že informace o osobách, které jsou rezidenty jiných členských států, musí být dostupné, nebo položek uvedených v čl. 8 odst. 4, nebo obojího.

Při projednávání návrhu předloženého Komisí Rada posoudí další posílení efektivnosti a fungování automatické výměny informací a zvýšení její úrovně s cílem stanovit, že:

a) příslušný orgán každého členského státu sdělí automatickou výměnou příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu informace týkající se ⌦ zdaňovacích ⌫ období od 1. ledna 2019 a osob, které jsou rezidenty tohoto jiného členského státu, u všech kategorií příjmu a majetku uvedených v čl. 8 odst. 1, jak jsou chápány podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, který tyto informace sděluje;

b) seznamy kategorií a položek uvedené v čl. 8 odst. 1 a 4 se rozšíří o další kategorie a položky, včetně licenčních poplatků.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

ODDÍL III

VÝMĚNA INFORMACÍ Z VLASTNÍHO PODNĚTU

Článek 13

Rozsah a podmínky výměny informací z vlastního podnětu

1. Příslušný orgán každého členského státu sdělí příslušnému orgánu kteréhokoli jiného dotčeného členského státu informace podle čl. 1 odst. 1 v každém z těchto případů:

a) příslušný orgán jednoho členského státu důvodně předpokládá, že v tomto jiném členském státě může dojít ke zkrácení daně;

b) osoba povinná k dani získá v daném členském státě snížení daňové povinnosti nebo osvobození od daně, jež by mohlo vést ke zvýšení nebo vzniku její daňové povinnosti v tomto jiném členském státě;

c) obchodní záležitosti mezi osobou povinnou k dani v jednom členském státě a osobou povinnou k dani v jiném členském státě jsou prováděny přes jednu nebo více zemí tak, že to může vést ke snížení daně v jednom z těchto členských států nebo v obou;

d) příslušný orgán jednoho členského státu důvodně předpokládá, že může dojít ke snížení daně umělým přesunem zisku ve skupině podniků;

e) informace poskytnuté jednomu členskému státu příslušným orgánem jiného členského státu umožnily zjištění skutečností, které by mohly ovlivnit vyměření daně v tomto jiném členském státě.

2. Příslušné orgány každého členského státu mohou výměnou z vlastního podnětu sdělit příslušným orgánům ostatních členských států veškeré informace, kterých si jsou vědomy a které by mohly být užitečné pro příslušné orgány ostatních členských států.

Článek 14

Lhůty

1. Příslušný orgán, jenž získá informace uvedené v čl. 13 odst. 1, je předá příslušnému orgánu každého jiného dotčeného členského státu co nejrychleji a nejpozději jeden měsíc poté, co je získal.

2. Příslušný orgán, jemuž jsou informace sděleny podle článku 13, neprodleně a v každém případě do sedmi pracovních dnů od obdržení potvrdí pokud možno elektronickými prostředky jejich přijetí příslušnému orgánu, který je poskytl.

KAPITOLA III

DALŠÍ FORMY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

ODDÍL I

PŘÍTOMNOST V PROSTORÁCH SPRÁVNÍCH ÚŘADŮ A ÚČAST NA SPRÁVNÍCH ŠETŘENÍCH

Článek 15

Rozsah a podmínky

1. Na základě dohody mezi dožadujícím a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou být úředníci zmocnění dožadujícím orgánem za účelem výměny informací podle čl. 1 odst. 1:

a) přítomni v prostorách, kde správní orgány dožádaného členského státu plní své úkoly;

b) přítomni při správních šetřeních prováděných na území dožádaného členského státu.

Jsou-li požadované informace obsaženy v dokumentech, k nimž mají úředníci dožádaného orgánu přístup, jsou úředníkům dožadujícího orgánu poskytnuty kopie těchto dokumentů.

2. V rozsahu, který připouštějí právní předpisy dožádaného členského státu, může dohoda uvedená v odstavci 1 stanovit, že pokud jsou úředníci dožadujícího orgánu přítomni při správních šetřeních, mohou jednotlivým osobám pokládat otázky a nahlížet do záznamů.

Odmítne-li šetřená osoba vyhovět kontrolním opatřením úředníků dožadujícího orgánu, považuje to dožádaný orgán za odmítnutí, k němuž došlo vůči úředníkům dožádaného orgánu.

3. Úředníci zmocnění dožadujícím členským státem, kteří jsou přítomni v jiném členském státě v souladu s odstavcem 1, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž jsou uvedeny jejich totožnost a jejich úřední ⌦ postavení ⌫.

ODDÍL II

SOUBĚŽNÉ KONTROLY

Článek 16

Souběžné kontroly

1. Dohodnou-li se dva nebo více členských států, že na svém území provedou souběžné kontroly týkající se jedné nebo více osob, o něž mají společný či doplňující se zájem, za účelem výměny takto získaných informací, použijí se odstavce 2, 3 a 4.

2. Příslušný orgán každého členského státu nezávisle určí osoby, u kterých hodlá navrhnout souběžnou kontrolu. Uvědomí příslušné orgány ostatních dotčených členských států o případech, u nichž hodlá navrhnout souběžnou kontrolu, a uvede důvody tohoto výběru.

Rovněž uvede dobu, ve které se mají tyto kontroly uskutečnit.

3. Příslušný orgán každého dotčeného členského státu rozhodne, zda si přeje se souběžných kontrol zúčastnit. Potvrdí orgánu, který navrhl souběžnou kontrolu, souhlas s jejím provedením anebo její odmítnutí, které musí odůvodnit.

4. Příslušný orgán každého dotčeného členského státu jmenuje zástupce odpovědného za dohled nad kontrolou a za její koordinaci.

ODDÍL III

DORUČENÍ PROSTŘEDNICTVÍM SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Článek 17

Žádost o doručení

1. Na žádost příslušného orgánu členského státu příslušný orgán jiného členského státu v souladu s pravidly doručování obdobných aktů v dožádaném členském státě doručí příjemci veškeré akty a veškerá rozhodnutí, které byly vydány správními orgány dožadujícího členského státu a které se týkají používání právních předpisů v oblasti daní, na něž se vztahuje tato směrnice, na jeho území.

2. V žádostech o doručení musí být uveden předmět aktu nebo rozhodnutí k doručení, jméno a adresa příjemce a jakékoli další informace, které mohou usnadnit identifikaci příjemce.

3. Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech učiněných k vyřízení žádosti, a zejména o dni doručení aktu nebo rozhodnutí příjemci.

4. Dožadující orgán požádá o doručení podle tohoto článku pouze v případě, že nemůže provést doručení v souladu s pravidly doručování dotyčných aktů v dožadujícím členském státě, nebo pokud by takové doručení představovalo nepřiměřené obtíže. Příslušný orgán členského státu může doručit jakýkoli dokument doporučenou poštou nebo elektronicky přímo osobě nacházející se na území jiného členského státu.

ODDÍL IV

ZPĚTNÁ VAZBA

Článek 18

Podmínky

1. Pokud příslušný orgán poskytne informace na základě článku 5 nebo 13, může požádat příslušný orgán, který informace obdržel, aby k nim zaslal zpětnou vazbu. Je-li požadována zpětná vazba, zašle ji příslušný orgán, který informace obdržel, příslušnému orgánu, který je poskytl, aniž jsou dotčena pravidla ochrany daňového tajemství a ochrany údajů platná v jeho členském státě, a to co nejdříve a nejpozději tři měsíce poté, co je znám výsledek použití požadovaných informací. Komise ⌦ prostřednictvím prováděcích aktů ⌫ stanoví ⌦ praktická opatření. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s ⌫ postupem podle čl. 32 odst. 2.

2. Příslušné orgány členských států zasílají ostatním dotčeným členským státům zpětnou vazbu týkající se automatické výměny informací jednou ročně v souladu s praktickými opatřeními dohodnutými dvoustranně.

ODDÍL V

SDÍLENÍ OSVĚDČENÝCH POSTUPŮ A ZKUŠENOSTÍ

Článek 19

Rozsah a podmínky

1. Členské státy společně s Komisí posuzují a hodnotí správní spolupráci na základě této směrnice a sdílejí zkušenosti v zájmu jejího zdokonalení a popřípadě vypracování pravidel v příslušných oblastech.

2. Členské státy mohou společně s Komisí vypracovat obecné pokyny ke kterémukoli aspektu, který je považován za nutný pro sdílení osvědčených postupů a zkušeností.

KAPITOLA IV

PODMÍNKY SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 20

Poskytování informací a dokumentů

1. Informace, které byly poskytnuty mezi členskými státy v jakékoli formě na základě této směrnice, podléhají služebnímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátního práva členského státu, který je obdržel. Tyto informace mohou být použity pro správu a vymáhání domácích právních předpisů týkajících se daní uvedených v článku 2.

Tyto informace lze použít rovněž pro vyměření a vymáhání jiných daní a cel, ⌦ na něž se vztahuje ⌫ článek 2 směrnice Rady 2010/24/EU[14], nebo pro vyměření a vymáhání povinných příspěvků na sociální zabezpečení.

Kromě toho mohou být použity v soudních a správních řízeních, která mohou vést k uložení sankcí za porušení daňových právních předpisů, aniž jsou dotčena obecná pravidla a předpisy upravující práva obžalovaných a svědků v takových řízeních.

2. Se souhlasem příslušného orgánu členského státu, který poskytuje informace na základě této směrnice, a pouze umožňují-li to právní předpisy členského státu příslušného orgánu, jenž informace obdrží, mohou být informace a dokumenty získané na základě této směrnice použity k účelům jiným než uvedeným v odstavci 1. Tento souhlas musí být udělen, pokud mohou být informace použity k obdobným účelům v členském státě příslušného orgánu, jenž informace poskytuje.

3. Jestliže se příslušný orgán členského státu domnívá, že informace, které získal od příslušného orgánu jiného členského státu, mohou být užitečné pro účely uvedené v odstavci 1 příslušnému orgánu třetího členského státu, může mu je předat za předpokladu, že je toto předání v souladu s pravidly a postupy stanovenými v této směrnici. O svém záměru předat informace třetímu členskému státu uvědomí příslušný orgán členského státu, z nějž informace pocházejí. Členský stát, z nějž informace pocházejí, s tím může vyjádřit nesouhlas do deseti

[14] Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

pracovních dnů ode dne, kdy obdržel sdělení členského státu, který hodlá dotčené informace předat.

4. Souhlas s použitím informací podle odstavce 2, které byly předány na základě odstavce 3, může udělit pouze příslušný orgán členského státu, z něhož informace pocházejí.

5. Informace, zprávy, výkazy a jiné dokumenty nebo jejich ověřené opisy či výpisy z nich získané dožádaným orgánem a předané dožadujícímu orgánu v souladu s touto směrnicí mohou příslušné orgány dožadujícího členského státu uplatnit jako důkaz stejně jako obdobné informace, zprávy, výkazy a jiné dokumenty poskytnuté orgánem tohoto členského státu.

↓ (EU) 2016/881 článek 1 bod 3 (přizpůsobený)

6. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 tohoto článku se informace sdělované mezi členskými státy podle článku 10 použijí pro posouzení vysokých rizik ve stanovování převodních cen a dalších rizik týkajících se eroze základu daně a přesouvání zisku, včetně rizika, že členové skupiny nadnárodních podniků nedodrží platná pravidla stanovování převodních cen, a případně pro ekonomickou a statistickou analýzu. Daňové orgány přijímajícího členského státu při úpravách převodních cen nevycházejí z informací vyměněných podle článku 10. Není však zakázáno používat informace sdělené mezi členskými státy podle článku 10 jako východisko pro další šetření týkající se režimů převodních cen skupiny nadnárodních podniků či jiných daňových záležitostí v průběhu daňové ⌦ kontroly ⌫, a v důsledku toho patřičně upravit zdanitelný příjem členského subjektu.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

Článek 21

Omezení

1. Dožádaný orgán v jednom členském státě poskytne dožadujícímu orgánu v jiném členském státě informace podle článku 5 za předpokladu, že dožadující orgán vyčerpal obvyklé zdroje informací, které mohl za daných okolností použít k získání požadovaných informací, aniž by se vystavoval nebezpečí nedosažení svých cílů.

2. Tato směrnice neukládá dožádanému členskému státu povinnost provést šetření či poskytnout informace, pokud by provedení takovéhoto šetření nebo získání požadovaných informací pro vlastní účely bylo v rozporu s jeho právními předpisy.

3. Příslušný orgán dožádaného členského státu může odmítnout poskytnutí informací, pokud dožadující členský stát není z právních důvodů sám schopen poskytovat obdobné informace.

4. Poskytnutí informací může být odmítnuto, pokud by vedlo k vyzrazení obchodního nebo průmyslového tajemství ⌦, informací, na něž se vztahuje povinnost profesní mlčenlivosti, ⌫ nebo obchodního postupu, anebo pokud by odporovalo veřejnému pořádku.

5. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgánu důvody zamítnutí žádosti o informace.

Článek 22

Povinnosti

1. Pokud některý členský stát v souladu s touto směrnicí požaduje informace, použije dožádaný členský stát opatření zaměřená na sběr informací za účelem získání požadovaných

informací i v případě, že sám tyto informace pro vlastní daňové účely nepotřebuje. Touto povinností není dotčen čl. 21 odst. 2, 3 a 4, jehož uplatnění se v žádném případě nevykládá tak, že dožádanému členskému státu umožňuje odmítnout poskytnutí informací výhradně z toho důvodu, že sám nemá na těchto informacích zájem.

2. Ustanovení čl. 21 odst. 2 a 4 nelze v žádném případě vykládat tak, že dožádanému orgánu členského státu umožňují odmítnout poskytnutí informací výhradně z toho důvodu, že tyto informace má k dispozici banka, jiná finanční instituce, určená osoba, zástupce nebo zmocněnec, anebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických práv k určité osobě.

3. Bez ohledu na odstavec 2 může členský stát odmítnout předat požadované informace, pokud se týkají ⌦ zdaňovacích ⌫ období před 1. lednem 2011 a pokud by jejich předání mohlo být odmítnuto na základě čl. 8 odst. 1 směrnice 77/799/EHS, kdyby byla žádost podána před 11. březnem 2011.

Článek 23

Rozšíření širší spolupráce poskytované třetím zemím

Pokud členský stát nabízí třetí zemi spolupráci širší, než jakou stanoví tato směrnice, nesmí odmítnout poskytnutí takovéto širší spolupráce kterémukoli jinému členskému státu, který si přeje takovou širší vzájemnou spolupráci s tímto členským státem navázat.

Článek 24

Standardní formuláře a elektronická podoba formulářů

1. Žádosti o informace a o správní šetření podle článku 5 a odpovědi na ně, potvrzení, žádosti o doplňkové podkladové informace, sdělení o nemožnosti odpovědět nebo odmítnutí odpovědi podle článku 7 jsou pokud možno zasílány pomocí standardního formuláře, který ⌦ stanoví ⌫ Komise ⌦ prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s ⌫ postupem podle čl. 32 odst. 2.

Ke standardním formulářům mohou být připojeny zprávy, výkazy a jiné dokumenty či jejich ověřené opisy nebo výpisy z nich.

2. Ve standardním formuláři podle odstavce 1 uvede dožadující orgán alespoň tyto informace:

a) totožnost osoby, u níž je vedeno šetření nebo vyšetřování;

b) daňový účel, k němuž jsou informace požadovány.

V souladu s mezinárodním vývojem a pokud jsou dožadujícímu orgánu známy, může dožadující orgán uvést jméno a adresu jakékoli osoby, o které se domnívá, že má požadované informace, jakož i jakoukoli skutečnost, která může dožádanému orgánu usnadnit shromáždění informací.

3. Informace z vlastního podnětu a jejich potvrzení podle článků 13 a 14, žádosti o doručení prostřednictvím správních orgánů podle článku 17 a informace o zpětné vazbě podle článku 18 jsou zasílány pomocí standardního formuláře stanoveného Komisí ⌦ prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s ⌫ postupem podle čl. 32 odst. 2.

↓ 2014/107/EU článek 1 bod 3 (přizpůsobený)

4. Automatická výměna informací podle článku 8 probíhá ve standardizovaném elektronickém formátu, který má usnadnit tuto automatickou výměnu a je určen k použití pro všechny druhy automatické výměny informací ⌦, stanoveném Komisí prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem podle čl. 32 odst. 2. ⌫

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 3 (přizpůsobený)

5. Komise ⌦ může prostřednictvím prováděcích aktů revidovat ⌫ standardní formuláře, včetně jazykového režimu, ⌦ přijaté v souladu s čl. 20 odst. 5 směrnice 2011/16/EU ⌫ pro ⌦ účely ⌫ automatické výměny informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen podle článku 9 ⌦ a ⌫ o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat podle článku 11.

⌦ Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem podle čl. 32 odst. 2. ⌫

Tyto standardní formuláře nesmí být rozšířeny nad rámec prvků výměny informací uvedených v čl. 9 odst. 5 a čl. 11 odst. 14 a dalších souvisejících oblastí spojených s těmito prvky nutných pro dosažení cílů článků 9 a 11.

Jazykové režimy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nebrání členským státům ve sdělování informací podle článků 9 a 11 v kterémkoli z úředních jazyků Unie. Uvedené jazykové režimy však mohou stanovit, že se klíčové prvky těchto informací zasílají rovněž v jiném úředním jazyce Unie.

↓ (EU) 2016/881 článek 1 bod 4 (přizpůsobený)

6. Automatická výměna informací o zprávě podle jednotlivých zemí podle článku 10 se provádí za použití standardního formuláře obsaženého v tabulkách č. 1, 2 a 3 oddílu III přílohy III. Komise ⌦ stanoví ⌫ prostřednictvím prováděcích aktů jazykový režim pro tuto výměnu. To nebrání členským státům v tom, aby sdělovaly informace uvedené v článku 10 v kterémkoli z úředních a pracovních jazyků Unie. Uvedený jazykový režim však může stanovit, že klíčové prvky těchto informací se zasílají rovněž v jiném úředním jazyce Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají ⌦ v souladu s ⌫ postupem podle čl. 32 odst. 2.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

Článek 25

Praktická opatření

1. Informace sdělované na základě této směrnice jsou pokud možno poskytovány elektronickými prostředky pomocí sítě CCN.

V případě potřeby ⌦ přijme ⌫ Komise ⌦ prostřednictví prováděcích aktů ⌫ praktická opatření nezbytná pro provádění prvního pododstavce ⌦ . Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem podle čl. 32 odst. 2 ⌫.

↓ 2014/107/EU článek 1 bod 4

2. Komise odpovídá za veškerý další vývoj sítě CCN, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací mezi členskými státy, a za zajištění bezpečnosti této sítě.

Členské státy odpovídají za veškerý další vývoj svých systémů, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací prostřednictvím sítě CCN, a za zajištění bezpečnosti svých systémů.

Členské státy zajistí, aby každá jednotlivá *oznamovaná osoba* byla vyrozuměna o narušení bezpečnosti týkající se jejích údajů, pokud by toto narušení mohlo mít nepříznivý dopad na ochranu jejích osobních údajů nebo soukromí.

Členské státy se vzdávají všech nároků na náhradu výdajů vzniklých při použití této směrnice s výjimkou případných odměn pro odborníky.

↓ (EU) 2015/2376 článek 1 bod 5 písm. a)

3. Osobám řádně zmocněným Bezpečnostním akreditačním úřadem Komise lze přístup k těmto informacím umožnit pouze tehdy, je-li to nezbytné pro péči o rejstřík uvedený v odstavci 5 a o síť CCN a pro jejich údržbu a rozvoj.

↓ 2011/16/EU

4. Žádosti o spolupráci, včetně žádostí o doručení, a připojené dokumenty mohou být vyhotoveny v jakémkoli jazyce, na němž se dožádaný a dožadující orgán dohodnou.

Tyto žádosti jsou doplněny překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu, avšak pouze ve zvláštních případech, kdy dožádaný orgán uvede důvod o takový překlad požádat.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 4 (přizpůsobený)

5. ⌦ Příslušné orgány všech členských států mají přístup k informacím zaznamenaným v ⌫ zabezpečeném centrálním rejstříku členských států pro správní spolupráci v oblasti daní ⌦ , který vyvinula a jehož technickou a logistickou podporu zajistila Komise podle čl. 21 odst. 5 směrnice 2011/16/EU, ⌫ ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 9 odst. 1 a ⌦ čl. 11 odst. 13, 14 a 16 ⌫ zaznamenávají informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců.

Komise má k informacím zaznamenaným v tomto rejstříku rovněž přístup, avšak s omezeními stanovenými v čl. 9 odst. 7 a v čl. 11 odst. 17. ⌦ Komise prostřednictvím prováděcích aktů ⌫ přijme nezbytná praktická opatření ⌦ . Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s ⌫ postupem podle čl. 32 odst. 2.

Dokud nebude tento rejstřík v provozu, provádí se automatická výměna stanovená v čl. 9 odst. 1 a čl. 11 odst. 13, 14 a 16 v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a platnými praktickými opatřeními.

↓ (EU) 2016/881 článek 1 bod 5 (přizpůsobený)

6. Informace sdělované na základě čl. 10 odst. 2 jsou poskytovány elektronickými prostředky pomocí sítě CCN. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme praktická opatření nezbytná pro modernizaci sítě CCN. Tyto prováděcí akty se přijímají ⌦ v souladu s ⌫ postupem podle čl. 32 odst. 2.

↓ 2011/16/EU

Článek 26

Zvláštní povinnosti

1. Členské státy učiní všechna nezbytná opatření, aby:

a) zajistily účinnou vnitřní koordinaci v rámci organizace uvedené v článku 4;

b) zavedly přímou spolupráci s orgány ostatních členských států podle článku 4;

c) zajistily plynulé fungování systému správní spolupráce stanoveného touto směrnicí.

↓ (EU) 2016/2258 článek 1

2. Pro účely provádění a vymáhání právních předpisů členských států, jimiž se provádí tato směrnice, a pro zajištění fungování správní spolupráce, již tato směrnice zavádí, poskytnou členské státy daňovým orgánům ze zákona přístup k mechanismům, postupům, dokumentům a informacím uvedeným v článcích 13, 30, 31 a 40 směrnice (EU) 2015/849.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

3. Komise sdělí jednotlivým členským státům veškeré obecné informace týkající se provedení a uplatňování této směrnice, které obdrží a které může poskytnout.

KAPITOLA V

VZTAHY S KOMISÍ

Článek 27

Hodnocení

1. Členské státy a Komise posuzují a hodnotí fungování správní spolupráce podle této směrnice.

2. Členské státy poskytují Komisi veškeré ⌦ relevantní ⌫ informace nezbytné pro hodnocení účinnosti správní spolupráce podle této směrnice v boji proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 5

3. Členské státy předávají Komisi roční hodnocení účinnosti automatické výměny informací podle článků 8 až 11 a sdělují jí dosažené praktické výsledky. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme formu a podmínky předávání tohoto ročního hodnocení. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem podle čl. 32 odst. 2.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

4. Komise ⌦ prostřednictvím prováděcích aktů ⌫ stanoví seznam statistických údajů, jež musí členské státy poskytovat za účelem hodnocení této směrnice. ⌦ Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem podle čl. 32 odst. 2. ⌫

↓ (EU) 2015/2376 článek 1 bod 7

Článek 28

Důvěrnost údajů

1. S informacemi sdělovanými Komisi podle této směrnice nakládá Komise jako s důvěrnými v souladu s předpisy platnými pro orgány Unie a nesmí je použít pro žádné účely jiné než ty, které jsou požadovány ke stanovení, zda a do jaké míry dodržují členské státy tuto směrnici.

2. Informace, které Komisi poskytl některý členský stát podle článku 27, a veškeré zprávy či dokumenty vypracované Komisí na jejich základě mohou být předány jiným členským státům. Tyto předané informace podléhají služebnímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátního práva členského státu, který je obdržel.

Zprávy a dokumenty vypracované Komisí uvedené v prvním pododstavci mohou členské státy použít pouze pro analytické účely a nesmějí je zveřejnit ani zpřístupnit žádné další osobě nebo subjektu bez výslovného souhlasu Komise.

↓ 2011/16/EU

KAPITOLA VI

VZTAHY S TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 29

Výměna informací s třetími zeměmi

1. Pokud příslušný orgán členského státu obdrží od třetí země informace, u nichž lze předpokládat význam pro správu a vymáhání domácích právních předpisů tohoto členského státu týkajících se daní uvedených v článku 2, a smlouva s touto třetí zemí to připouští, může tento orgán tyto informace poskytnout příslušným orgánům členských států, pro něž mohou být tyto informace užitečné, a kterýmkoli dožadujícím orgánům.

2. Příslušné orgány mohou v souladu se svými domácími předpisy o poskytování osobních údajů třetím zemím sdělit třetí zemi informace získané v souladu s touto směrnicí, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušný orgán členského státu, z něhož informace pochází, souhlasil s jejich předáním;

b) dotyčná třetí země se zavázala k poskytování spolupráce požadované k získání důkazů o protiprávní nebo nedovolené povaze transakcí, u nichž se zdá, že porušují daňové právní předpisy nebo je zneužívají.

KAPITOLA VII

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Ochrana údajů

↓ 2014/107/EU článek 1 bod 5 písm. a) (přizpůsobený)

1. Na veškerou výměnu informací podle této směrnice se vztahuje nařízení (EU) 2016/679. Pro účely správného uplatňování této směrnice však členské státy omezí rozsah povinností a práv uvedených v článku 13, čl. 14 odst. 1 a článku 15 nařízení (EU) 2016/679 v míře nezbytné pro ochranu zájmů stanovených v čl. 23 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení.

↓ (EU) 2015/2376 článek 1 bod 8 (přizpůsobený)

2. Nařízení (EU) 2018/1725 se vztahuje na veškeré zpracování osobních údajů podle této směrnice orgány a institucemi Unie. Pro účely správného uplatňování této směrnice je však rozsah povinností a práv uvedených v článku 15, čl. 16 odst. 1 a článcích 17 až 21 nařízení (EU) 2018/1725 omezen na míru nezbytnou pro ochranu zájmů stanovených v čl. 25 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.

↓ 2014/107/EU článek 1 bod 5 písm. b) (přizpůsobený)

3. Pro účely nařízení (EU) 2016/679 se *oznamující finanční instituce* a příslušné orgány každého členského státu považují za správce údajů.

4. Bez ohledu na odstavec 1 každý členský stát zajistí, aby každá *oznamující finanční instituce* v jeho jurisdikci informovala každou jednotlivou dotčenou *oznamovanou osobu* o tom, že informace týkající se této osoby uvedené v čl. 8 odst. 4 budou shromážděny a předány v souladu s touto směrnicí, a aby *oznamující finanční instituce* poskytla dotyčné fyzické osobě veškeré informace, na něž má právo podle nařízení (EU) 2016/679, v dostatečném předstihu, aby dotyčná fyzická osoba mohla uplatnit svá práva na ochranu údajů, a v každém případě předtím, než daná *oznamující finanční instituce* oznámí informace uvedené v čl. 8 odst. 4 příslušnému orgánu členského státu, jehož je rezidentem.

5. Informace zpracovávané v souladu s touto směrnicí nejsou uchovávány déle, než je nezbytné pro dosažení účelů této směrnice, a v každém případě v souladu s pravidly členského státu správce údajů upravujícími promlčecí lhůty.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 6

Článek 31

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a týkajících se článků 10 a 11 a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

↓ (EU) 2016/881 článek 1 bod 8

Článek 32

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro správní spolupráci při zdanění. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

↓ Oprava, OJ L 298, 23.11.2018, s. 72, článek 1 bod 7 (přizpůsobený)

Článek 33

Podávání zpráv

1. Každých pět let od 1. ledna ⌦ 2018 ⌫ předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.

2. Každé dva roky od 1. července 2020 vyhodnotí členské státy a Komise relevantnost přílohy IV a Komise předloží Radě zprávu. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

↓ 2011/16/EU (přizpůsobený)

Článek 34

⌦ Sdělování ⌫

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 35

Zrušení

Směrnice ⌦ 2011/16/EU, ve znění směrnic uvedených v části A přílohy V, ⌫ se zrušuje, ⌦ aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu a dnů použitelnosti směrnic uvedených v části B přílohy V ⌫.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici ⌦ v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI ⌫.

Článek 36

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost ⌦ 2. července 2020 ⌫.

Článek 37

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda / předsedkyně